

תּוֹרַת הַמַּשִּׁיחַ

תּוֹרַת אֱלֹהִים חֲרֻשָּׁה וְהִיא בְּסוּרַת
הָאֲדָמָה יִשְׁנֶה הַמַּשִּׁיחַ בְּכָפִי
כְּתִי חֲסִידָא

SANCTVM DOMINI NOSTRI
Iesu Christi Hebraicum Euange-
lium secundum Mattheum.

PARISIIS,

Apud Martinum Iuuenem, sub insigni D. Christon
phori, & regione gymnasii Cameracensium.

1551.

Josef Castagna
th. sub, di hebreos de la m.
v. 9.

IOHANNES QVIN-
QVARTORREVS AVRILA-
censis, pio Lectori
S. D. P.

Postquam diuo Hie-
ronymo Christiane le-
ctor, vt ipse in cōmen-
tariis suis in caput Matthæi
duodecimū testatur, visum
est D. Matthæi Euangelium
Hebraicè scriptum, quo Na-
zarenī & Hebionitæ uteban-
tur, Græco sermone donare,
ipsūq; Euangeliū Hebrai-
cū citare in cōment. vt cap. 5.
epistolæ ad Ephesios, quid
dissuadere potuerit, aut im-
a ii pedire,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΛΕΚΤΟΡΙ.

Excusimus tibi beneuole Lector una cum
Diui Matthæi Hebraico Euangelio, Septem
psalmos, quos penitentiales vocant, cū psal-
mo Hebrais 119, Oratione Danielis ex no-
no illius capite, & Præceptis decalogi. tum
ut ad iustam magnitudinem ascenderet hoc
uolumen, tum ut scripturas nouas & uete-
res habeas in unum congestas, quibus te in
Hebraica lingua exercere possis. Vale.

autem hoc ipsum sit euange-
liū, quod D. Matthæus He-
braicè scripsit, abigere quis
possit: nam illud quod cita-
tur ab ipso D. Hieronymo in
cap. Matthæi 12. diuersum ef-
se ab hoc deprehendet, & à
plerisq; (ait ille) Matthæi au-
thenticū vocatur. Itaq; tam-
etsi Sebastianus Munsterus
vir Hebraicè longè doctissi-
mus hoc mutilū & lacerum
asserat se extorsisse à Iudæis
(qui recutitus populus ho-
stis capitalis Christi semper
fuit) & pro sua virili quod la-
cerū erat, refartisse, nihil au-

pedire non video, quominus
contextum Hebraici euāge-
lij, quod D. Matthæi nomine
circunfertur excudi separa-
tim curauerim: quippe cum
inde magna emanatura sit v-
tilitas toti Reipub. Christia-
næ tum ad Hebraicæ lingue
cognitionē & propagatio-
nem, tum ad pietatē discen-
dam: nam omnino sensu cū
Latino conuenit Euangelio,
quod tādīu Ecclesia proba-
uit & recepit. Inde etiam as-
fuescent Christiani Hebrai-
smis, quib⁹ scater vniuersum
nouū instrumētum. Quod

cias ire audeat, nisi velit veritati repugnare, & (vt dicitur prouerbio) tanti facere vitreum, quanti verum margaritum. Etenim Eusebius Cæsariensis in scripturis diuinis exercitissimus, qui temporibus Constantini floruit, li-

cap. 1. bro tertio historiæ Ecclesiasticæ scribit D. Mattheum in apostolorum dispersione ad prædicandum Christi euangelium Aethiopiam sortitum

cap. 24. fuisse, & (vt eodem libro dicit) primum Hebræis prædicasse. Verum, ait, cum pararet ille transire ad gentes, pa-

a iiii tria

sim de eo aliud affirmare, quod opus esse putem meo iudicio satis antiquum. Si tamen Münsterus quæ in eo restituit vel de suo addidit, asterisco vel signo quouis alio notasset, multo certe melius nobis consuluisset, nam ita cognosceremus antiqui auctoris stilum & phrasen, meliusque de ipso auctore iudicaretur. Hebraicè autem quinsuum scripserit euangelium D. Matthæus, neminem putopost multas præclarorum virorum id affirmatum sententias, qui reluctari aut infi-

cias

vita sanctimonia commen-
datum, quique Origenis co-
arctus fuit, ex India D. Mat-
thæi euangeliū Hebraicum,
quod D. Bartholomeus In-
dis Hebraicè scriptum reli-
querat, secū detulisse: quod
utinam hodie (si aliud sit ab
hoc vsquam) extaret, & uti-
nam nostri Theologi & Epi-
scopi tandiu non cunctaren-
tur, sed (vt proprium illorū
munus est) operam diligen-
ter darent vt tantus tandem
thesaurus ex India postlimi-
nio nobis referretur, quādo-
quidem meo iudicio illic pu-

tria lingua scripturam com-
posuit, & ea quæ prædicau-
rat comprehendens, reliquit
his ad memoriam, à quibus
discedebat, vt gentibus præ-
dicaret. Hebraicè D. Mat-
thæū quoque scripsisse idem
capite vltimo eiusdem libri
ostendit ex Papiā D. Iohan-
nis auditore: similiter lib. 5. ^{cap. 8.}
Ecclesiasticæ historiæ ex Ire-
næo discipulo Polycarpi A-
postolorum discipuli, & D.
Iohannis auditoris. Decimo
etiam eiusdem libri cap. re-
fert Pantænū virum euan-
gelicum eximium literis, &

prius ædito omiserat) in singulis dictionibus sedes accensus linea acuta signauimus, quod ideo putauimus necessarium, quia anima dictionis accētus esse creditur. Ad hæc in margine citantur à nobis capita sententiarum, veteris instrumenti quibus Matthæus vsus est, dictiones quoq; & phrasēs minus vel nunquam vsitatæ in Bibliis vel Paraphrasib⁹ Caldaicis, quas obiter obseruare licuit, circulo notatur, estq; in margine è regiōe expressa dictio vel phrasīs magis vsitata. Li-
ncam

to verum illud, quo de agitur, Matthæi Hebraicū exemplar reperiri. Omitto D. Hieronymi testimonia, qui in comment. suis in caput 6. Esaiæ, in caput 11. Osæ, & Catalogo scriptorum ecclesiasticorum, aliisque multis in locis idem asseuerat: proinde his contentus, aliorum multorum Christianæ fidei procerum locuples & graue satisfactis testimonium vt hoc, aut de his rebus maiora credantur, taceo, ne tibi prolixitas nimia molestiam pariat. Cæterum (quod Munsterus in
prius

החולות ישוע חמשיבן דורבן א
אברהם: אברהם חוליד את יצחק
יצחק חוליד אר. יעקב ויעקב
חוליד את יהודה ואר. אחיו:
יהודה חוליד אר. פרץ וורח
סתמר: ופרץ חוליד את חצרון
וחצרון חוליד את רם ורם חוליד
את עמינדב: ועמינדב חוליד
אר. נחשון ונחשון חוליד את
שלמון ושלמון חוליד אר. בועז
פרקב: ובוז חוליד את עובד
כרות

neam porro acutam pro si-
gno variorū accētuum, qui-
bus vtuntur Hebræi in suis
synagogis ad modulationē,
vbique pro accentu grāma-
tico vsurpauimus, præterquā
vbi est opus distinctione: nā
tūc vtimur figuris trium ac-
centuum quibus illi potissi-
mū distingūt, quod etiam
Munsterus in sua Matthæi
editione aliquando fecit, vi-
delicet קטן, אֶתְנַח, & סוף
פסוק. Vale, & boni consule.
Lutetia, anno ab orbe redē-
pto 1550. mense Februario.

כשורח

מרוח ועובר חלוד את ישי: וישו
חלוד את דוד המלך: ודוד המלך
חלוד את שלמה מאשת אוריה:
ושלמה חלוד תא-רחבעם
ורחבעם חלוד את אבים ואסא:
חלוד את אסא ואסא חלוד את
יהושפט: ויהושפט חלוד את
יהורם ויהורם חלוד את-עזריהו
ועזריהו חלוד את-יותם: ויותם
חלוד את אחז ואחז חלוד את-
חזקיהו: וחזקיהו חלוד את-
מנשה ומנשה חלוד את-אמון:
ואמון חלוד את-יאשיהו ויאשיהו
חלוד את-יכניא ואחז בנלוד-
בבל: ולאחז בלות בבל יכניא
חלוד את-שאלתיאל:
ושאלתיאל חלוד את-ורבכל
וורבכל

כפי מתי

וורבכל חלוד את-אביהור:

ואביהור חלוד את-אלקיים

ואלקיים חלוד את-עזר:

חלוד את-צדוק וצדוק חלוד את-

אמון ואמון חלוד את-אליהור נא עקי

ואליהור חלוד את-אלעזר:

ואלעזר חלוד את-פתח ומתן

חלוד את-יעקב: ויעקב חלוד

את-יוסף את-איש מרים ששפחה

טלד ישוע שנקרא משיח: וכל

הדורות מאברהם עד דוד ודורות

ארבע עשרה וסודוד עד-נלוד-

בבל דורות ארבע עשרה וסנ בלות

בבל עד המסות דורות ארבע-

עשרה: וחלוד ישוע המסות

בן-היחח: מאחר שאמו מרים

אורשה ליוסף בטרם הוא בא

אליה

בְּשׁוּרָה
אֵלֶיךָ נִמְצָאָה חֶרֶם מִן רוּחַ חֲקָדָשׁ
וְנוֹסֵף אִישׁוֹ כִּשְׂחֹא אִישׁ צְדִיק
(לֹא אָבָה לִמְסֹר אוֹתָהּ כִּי אִם חֵיוֹת
בְּלִבּוֹ לַעֲזֹב אוֹתָהּ בְּסֶתֶר : וְאַחֲרֵי
שֶׁחֶשֶׁב וְאֵת הַנְּדָה מֵלֶאֱד יַחְזִיק
נִרְאָה לּוֹ בְּחִלּוֹם לֹאמֹר : וְיִסָּפֵר
בְּיָדוֹ אֵל תִּירָא לִמְחַת מִן
אֲשֶׁתָּהּ כִּי מִחַ שְׂלִיךְ בְּתוֹכָהּ מֵאֵת
רוּחַ חֲקָדָשׁ הוּא : וְחֶנֶת הִיא
הַלֵּךְ אֶת־כֹּהֵן וְחִקְרָא אֶת־שִׁמּוֹ
וְשׁוּעַ כִּי־הוּא וְשִׁיעַ אֶת־עַמּוֹ
מִחֲמַאֲתָם : וְכֹל הַזֹּאת הִיטְתָּהּ
שֶׁמֶלֶא הַדְּבַר שֶׁנֶּאֱמַר מֵאֵת יְהוָה
יִשְׁעֶיהָ : עַל־יְדֵי הַנְּבִיא לֹאמֹר : הַנְּדָה
הַעֲלֵמָה הַזֶּה וְהַלֵּךְ בְּזִקְרָא
שִׁמּוֹ עֲמֹנָא : וְיִקְץ וְיִסָּפֵר
הַשָּׁנָה וְעַשְׂכָּא שֶׁזֶה אוֹתוֹ מֵלֶאֱד
יְהוָה

כְּפִי מַתִּי
יְהוָה וְלִמְחַת אֲשֶׁתוֹ וְלֹא יִרְעֶה אוֹתָהּ
עַל־יְדֵי הַנְּבִיא בְּכֹרֶת וְיִקְרָא שִׁמּוֹ
יִשׁוּעַ :
בְּ
וְאַחֲרֵי שֶׁנִּלְךָ יִשׁוּעַ בְּבֵית־לַחֶם
בְּעִיר יְהוֹרָה בִּימֵי הַזֶּה וְהוֹרֹס הַמֶּלֶךְ
הַזֶּה מִכְשָׁפִים בָּאָו מִמְּוֹרָת
יְהוָה יִמָּחֵה לֹאמְרוֹ אֵיךְ מִי שֶׁנִּלְךָ
מֶלֶךְ עַל הַיְּהוּדִים : כִּי רָאִינוּ
כּוֹכְבוֹ בְּמִוֹרָת וְנָכָא לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לּוֹ : וְכֹאשֶׁר שָׁמַע הַזֶּה וְהוֹרֹס נִעְכֵּר
הוּא וְכָל־יְרוּשָׁלַם אִתּוֹ : וְאַסֵּף
אֶת־כָּל־שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְאֶת־סִפְרֵי
הָעַם וְיִרְשׁ מִחֶם בְּאִיּוֹת מִמֶּנּוּ
הַשִּׁטָּה יוֹלֵךְ : וְחֶם אִמְרוּ לּוֹ
בְּבֵית־לַחֶם יְהוֹרָה : כִּי־כֵּן נִכְתָּם
עַל־יְדֵי הַנְּבִיא וְאֵתָהּ בֵּית־לַחֶם
אֶפְרַתָּה לֹא צָעִיר לַהּוֹת בְּאַלְפֵי
יְהוֹרָה

מִחֲנִים אוֹ
גַּם אֲנָשִׁים
חֲשׂוֹבִים קִי

אוֹ וְיִרְשׁ
מִחֶם מִקָּם
אֶשְׁרֵה־שִׁטָּה
יוֹלֵךְ־שִׁסְקִי
מִיכָה ה
לִית בְּמוֹכָה
מִלָּה וְאֵת

כפי מה

מתנות את והבואת לבונה ואת
סר: ויהי מענה אליהם בשנה
לכלת ישובו אל הורוהם על-כן

בדרך אחרה שבו לארצם:

וסאחר שהלכו חנה מלאך יהוה

נדאח ליוסם בשנה לאמר:

קום ושא הנער ואת אמו וכרת

מצרימה ויהי שמעך שאמר אליה:

לי עתיד הורוהם לבקש את הנער

ולאכדו: וימץ הוא וישא את

הנער ואת אמו בלילה וילך

מצרימה ויהי סם עד מות הורוהם

לחפלא מה שנאמר מיהוה על-

יד הנביא האמר ממצרים קראתו

את בני: או הורוהם ואר-כה

חותל הוא במכשפים קצף עד-מאד

וישלח וימית את כל נערים אשר

בבית

b ii

במורה

והורח ממך לי יצא להיות מושל

ל' בעמי ישראל: אורוהם קרא

את מכשפים בסדר וחקר מהם

היטב את-עת הכוכב אשר נראה

לחם: וישלח אתם לבית-לחם

ויאמר: לכו ודרשו היטב על-

הנער ובשתמצאו חניה לי למען

נס אני אבא להשתחות-לו: והם

כאשר שמעו את-הפליך הלכו:

והנה כוכב אשר ראו במורה הלך

לפניהם עד אשר באו ויעמד

חסר הפקום מפעל אשר שם הנער: והם

חסר היה רואים את-הכוכב שמתו שמחה

נחלה מאד: ויבאו לבית

וימצאו את-הנער ואמו מרים אמו

ויפלו על-הארץ וישתחו-לו:

ויפתחו את-אוצרותם ויקריבו לו

מתנות

מתנות

מתנות

כפי מתי
בְּעֵינֵי נְצִירֹת לְחַפְּלָא מַח־שְׁנָאמֶר
עַל־יְדֵי תְּנִבְיָאִים כִּי נִצְרוּ וְקָרָא:
בְּיָמִים הָהֵם קָרָא יוֹחָנָן
וַיִּקְרָא בְּמִדְבַּר יַחְזִירָה
לֵאמֹר: עֲשׂוּ תְּשׁוּבָה בְּחַיִּים כִּי
תִקְרַב מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם: כִּי־וְהָ
הוּא אֲשֶׁר עָלָיו אָמַר יִשְׁעִירָה
לֵאמֹר: קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבַּר פִּנּוּ
דָּרְדָּר יְהוּה יִשְׁרוּ מַסְלוֹתָיו: וְהִיָּה
לְבוּשׁוֹ שֶׁל יוֹחָנָן מִשְׁעֵרוֹת גַּמְלִים
וְאֹזֶר עוֹר עַל־מִתְנֵיוֹ: וְאָכְלוּ
הָיָה אֲרֵבָה וּדְבַשׁ הָיָה עֵינֵי: אוֹ יֵצֵא
אֵלָיו כָּל־יְרוּשָׁלַם וְכָל־יַחְזִירָה
וְכָל־מַחֲוֵי הַיַּרְדֵּן וַיִּטְבְּלוּ מֵעַלְיוֹ
בַּיַּרְדֵּן וּמִתּוֹרִים אֶת חֲטָאֵתָם:
וּכְאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן־פְּרוּשִׁימוֹמֵן
יְרוּקִים שָׁבָאוּ אֶל־הַטְּבִילָתוֹ אָמַר
אֱלֹהִים: b iii

ח כשורה
בְּבוֹת־לֶחֶם וּבְכָל־גְּבוּלָהּ מִן שְׁנָתָיו
וּלְמַטָּה כּוֹמֵן שְׂדֵרֶשׁ מִמְּלֻשָּׁפִים:
או נְתָקִים מַח־שְׁנָאמֶר מֵאֵת יִרְמִיָּהוּ
חֲנִבְיָא חֲאֹמֶר קוֹל בְּרַסָּה נִשְׁמַע
נְחִי בְנֵי תַמְרוּרִים רַחֵל מִכְּנָה עַל־
בְּנִיָּה מֵאֵנָּה לְהַנְחֵם עַל־בְּנִיָּה כִּי
אֵינָנו: וְאַחֲרֵי שִׁפְתַּת הוֹרֹרֶם הִנֵּה
מִלֵּאָד יְהוּה נִרְאָה בְּשָׁנָה לְיוֹסֵף
בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר קוּם וְשָׂא אֶת־
חֲנֹעֶר וְאֶת־אִמּוֹ וְלֵךְ אֶל־אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל כִּי סָתּוּ אֲשֶׁר חָפְטוּ אֶת־
נַפְשׁ הַיִּלָּד: וְהוּא קָם וַיִּקַּח אֶת־
חֲנֹעֶר וְאֶת־אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶל־אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל: וְכִשְׁשֹׁמֶעַ כִּי מֵלֵךְ אֶת־
אֶרְקָלוֹס מִיַּחְזִירָה הֵחֵת הוֹרֹרֶם
אֵבָיו יָרָא לִלְכֹּת לִשְׁם וַיִּזְחַר בְּשָׁנָה
וַחֲלָד קִי הִלָּךְ אֶל־אֶרֶץ גִּלְגָּל: וַיָּבֹא וַיִּשְׁכַּח
בְּעִיר

מִן הַיָּמִים עַל־יָרֵדְךָ אֶל־יִחוּזְךָ כִּדְּ
 שִׁיטְבֵּל מִמֶּנּוּ וַיִּמְנַע אוֹתוֹ וַיִּחַן
 לֹאמֶר: אֲנִי צָרִיד לַחֲטָבֵל מִמֶּךָ
 וְאַתָּה בָּא אֵלָי: וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו: הֲרָא בָּא כִּי בֹאֵת יְאוֹרֶךָ
 עֲלִינוּ לְמַלְאֵךְ כָּל־צִדְקָה אוֹ הַנִּיחוּ:
 וְאַחֲרֵי שֶׁנִּטְבֵּל יֵשׁוּעַ עֲלֶיהָ מִדֶּ
 מַעַל הַמַּיִם וְהִנֵּה נִפְתַּח הַשָּׁמַיִם
 עֲלָיו וַיֵּרָא אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים וַיֵּרֶד
 מִן הַשָּׁמַיִם כְּדֹמַת יוֹנָה וּבָאָה עֲלָיו:
 וַחֲנָה מִן־הַשָּׁמַיִם קוֹל הָאֵמֶר וְחִבֵּי
 אֲחֻבֵּי שְׂבוּ רֵצְתָה נַפְשִׁי:
 אוֹ הוֹבָא יֵשׁוּעַ
 בְּמִדְבַּר עַל־יְדֵי־רוּחַ לִמְעַן יִנְסֶה
 מִחֲשָׁמוֹ: וְכַאֲשֶׁר עָם אֲרֻבַּעַם
 יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה אַחֲרֵי־כֵן
 נִרְעַב: וַיָּבֹא הַמַּנְסָה וַיֹּאמֶר לוֹ
 אִם־

אֵלֶיהֶם: דָּוָר הָאֲפָעִים מִי חוֹרֵעַכֶם
 לְבָרוּחַ מִחֲרוֹן הַבָּא: לִכֵּן עָשָׂה
 אֶת־פְּרִי הָרָאוּי לַתְּשׁוּבָה וְאֶל־
 הָאֵמֶר בְּקִרְבְּכֶם מִי אֲבָרְחָם הוּא־
 אֲבִינוּ: כִּי אֲנִי אֵמֶר לָכֶם שֵׁשׁ
 יָמִים יִכּוֹלֵת בְּיָדֵי הָאֱלֹהִים לְהַמְסִים בְּנֵי
 אֲבָרְחָם מֵאֲכָנִים הָאֵלֶּה: וְכִבְר־
 הַנִּרְוֶה הוֹשֵׁם עַל־שׁוֹרֵשׁ הָעֵצִים
 וְכָל־עֵץ שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה אֶת־כַּפְּחֵי־מִטְבֵּ
 יִכְרֹת וְאֶל־אֵשׁ יִשְׁלַח: רַק אֲנִי
 מִטְבֵּל אֲתֶכֶם בְּמַיִם לַתְּשׁוּבָה וּמִי
 שׁוֹבָא אַחֲרֵי חוֹזֵר חוֹק מִמֶּנִּי וְאֲנִי
 לֹא־רָאוּי לִשְׁאֵת אֶת־כַּעֲלָיו וְהוּא
 יִטְבֵּל אֲתֶכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ
 אֲשֶׁר מוֹרֵדוֹ בִּירוּשָׁלַיִם אֶת־נִרְוֶה
 וְאֵקֵף חֲמִיו אֶל־אֶסֶם וּמִן־יִסְרָף
 בָּאֵשׁ שֶׁלֹּא תִכְבֶּה: אוֹ־בָּא יֵשׁוּעַ
 מִן

אוֹ הַיָּמִים

רַב־כֶּסֶם ק'

יְתִיר וְכֹלֵת

אוֹ בִיד ק'

mathew 21

Luca 21

Matthaeus 21

בשורה יב
אם בן האלהים אתה אמור
שהאכנים אלה יעשו לחם:
ויען הוא ויאמר נכתב כי לא על-
בריום ה' הלחם לבדו יחיה האדם כי על-
כל מוצא פי יחיה: או העלהו
חשטן לעור הקודש ויעמידהו על-
פנת ההיכל ויאמר לו: אם בן
האלהים אתה חתנפך למטה
שנכתב כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך: על-
כפנים ושאונך פז תנוף באכו רגלך:
ויאמר לו ישוע: גם כתוב לא
תנסה את יהוה אלהיך: ועור
העלהו חשטן על הר נבות מאד
ויראהו כל מסלכת העולם כבודו
וואמר לו: כל אלה אמן לך
אם תפול ותשתחוה לי: או
אמר

כפי מתי יג
אמר לו ישוע לך שטן כי כתוב
ליתנה אלהיך תשתחוה ואותו לבד
תעבוד: או הניחו השטן והנה
מלאכים קרבו ושרתו אותו:
ואחרי ששמע ישוע כי אסור ויתנו
הלך לגליל ויעזב את גצרת ויסע
וישב בכפר נחום והיא עיר על-
חיים בגבול ובלון ונפתלי להתקים
כה שנאמר על פי ישעיה הנביא
האמר ארצה ובלון וארצה נפתלי
ירד חיים עבר הירדן גליל הגוים:
העם החולקים בחושד ראו אנר
גדול וישיבי בארץ צלמות אנר ננה
עליהם: וסוה החל ישוע לקרא
לאמר תשובו כי קרבה ממלכת
השמים: וילך ישוע על-ים גליל
וירא שנים אתים את שמועון
שנקרא

שנקרא כיפא ואת אנדריוע אחיו
השולחים את רשת בים כי הם
דיגים: ויאמר אליהם לכו אחרי
ואעשה אתכם דיגי חאדם: והם
מיד עזבו רשתות וילכו אחריו:
וילד סשם וירא שנים אתים אחלים
ארת יעקב בן ויחגו אחיו
בספינה עם וברי אביהם התפרים
ארת רשתותם ויקרא אותם:
והם מיד עזבו את ספינה וארת
אביהם וילכו אחריו: וילד ישוע
סביב בכר נלול וילמד בבתי
בנסתם ויבשר את מסלכת וירפא
את כר חולי ומכאוב בעם:
ותצא אטמועתו אל כל ארס
ויבאו אליו את כל שלחם רעה
בגוף ושנפלו בחלים רבים ובסכות
ואשר

פתאם קי

או ובספות

קי

ואשר היו בעל שרים את ירחינאי
ואת נשולי אבריו וירפא אותם:
ויבאו אחריו כיתות רבות מן נלול
ומן עשר ערים ומן ירושלם
ומיחודה ומעבר הירדן:
וכשראה ישוע את כיתות
עלה על הר ואחרי כן ישב ויגשו
אליו תלמידיו ופתח את פיהו
וילמד אותם לאמר: אשרי עניו
הרוח כי להם מלכות השמים:
אשרי אבלים כי הם ינחמו: אשרי
עניים כי הם ינחלו ארץ: אשרי
שרעבים וצמאים את צדק כי הם
ישבעו: אשרי רחמניים כי להם
רחם: אשרי ברי לכב כי הם
יראו את אלהים: אשרי
משלמים כי בגי האלהים יקראו:
אשרי

ח

קי

וְשִׁירְדָפוֹ אֲשֶׁר יִשְׁנֹרְפוּ בְּשָׂבִיל הַצְדָקָה
 כִּי לֹחֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : אֲשֶׁר
 אַתֶּם בְּקִלְלָה אֶתְכֶם הָאֲנָשִׁים
 וְכִשְׁרִירְפוֹכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶת־כָּל־רָעָה
 עָלֵיכֶם כְּחָשִׁים לְמַעַנִי : שְׁמַחוּ
 וַיִּלְלוּ כִּי שָׂכַרְכֶּם הוּא רֶב־בְּשָׁמַיִם :
 כִּי כֹדֶרְדָּפוֹ אֶת־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ
 לְפָנֵיכֶם : אַתֶּם חֶם־מַלַּח הָאָרֶץ
 וְאַם הַמַּלַּח יִתְּפֹל בְּמָה יִסְלַח :
 לֹא־פֶס וַיַּעֲזֹר עוֹר־כִּי־אִם שִׁישְׁלָךְ
 לַחוּץ וַיִּרְמָס מַחֲאָרֶם : אַתֶּם חֶם־
 אֹר־הָעוֹלָם : לֹא־תוֹכֵל לְהַסְתֵּר
 עֵיר שְׁחֹן־שִׁכְרָה עַל־הַחֹרֶר וְלֹא
 מַצִּיתִים אֶת־נֵר לְשׁוּמָה תַּחַת סֵאֶה
 כִּי־אִם עַל־הַמְּנִרָה לְהַאֲוִיר לְכָל־
 שָׁחַם בְּקִית : כֹּן וְאוֹר אֲנֹרְכֶם לְפָנֵי
 בְּנֵי הָאָדָם לְמַעַן יֵרְאוּ מַעֲשֵׂיכֶם
 הַטּוֹבִים

הַטּוֹבִים לְכַבֵּד אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם שְׂחֹה
 בְּשָׁמַיִם : אֵל־תִּתְחַשְׁבוּ כִּי בָאתִי
 לְכַבֵּל אֶת־תּוֹרָה אֶן־אֶת־הַנְּבִיאִים :
 לֹא בָאתִי לְכַבֵּל כִּי־לְסַלֵּא : אֲמֵן
 וְאַכֹּן אֲנִי אֲמַר לְכֶם עַד־שִׁיעֲבֹרוּ
 שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא תַעֲבֹר יוֹד־אֲחֵרָה
 אוֹ עוֹקֵץ אֲחֵר מֵאֵת תּוֹרָה עַד־
 שְׁמִילָא חֵל : וְכָל־הַמְּבַטֵּל
 אֲחֵר־מִן־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה קִטְנוֹת
 וַיִּלְכֹּד כֹּן־אֵת־בְּנֵי הָאָדָם הוּא קִטְנוֹ
 יִקְרָא בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : וְכָל־
 שִׁיעֵשָׁה וּלְכֹד הוּא יִקְרָא גְבוּרָה
 בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : וְאַנִּי אוֹמֵר
 לְכֶם לֹלִי תוֹתֵר צְדָקְתְּכֶם מִן־
 צְדָקָה הַפְּרוֹשִׁים וְהַסּוֹפְרִים
 אִין תְּבוֹאוּ אֵל־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם :
 שְׂמַעְתֶּם כִּי־נֹאמַר לְקַדְמוֹנִים לֹא
 תִרְצֶה

וְתִרְצֶה וְיָמִי שִׁירְצָה וְהָיָה חַיִּיב
לְמִשְׁפָּט: אֲדָא אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי-
כָר שִׁירְנוּ עַל-אֲחִיו הוּא חַיִּיב
לְמִשְׁפָּט: וְכָל הָאוֹמֵר לְאֲחִיו
רָקָא חַיִּיב הוּא לַעֲצֵת הַכֹּהֵנֹת:

וְיָמִי שִׁירְצָה לֹא נִכְלָה הוּא חַיִּיב לְאִישׁ
גִּיהֶנָם: וְאִם חֲקָרִיב קִרְבִּנְךָ אֶל-
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂם תּוֹכָר כִּי-לְאֲחִיךָ יֵשׁ
מְאוֹמָה עֲלֶיךָ הַנִּחְיָח שָׂם קִרְבִּנְךָ
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלֹךְ תַּחֲלֹל לְכַפֵּר
אֶת-פְּגַי אֲחִיךָ: וְאִן תֵּבֵא וְתִתֵּן
קִרְבִּיךָ: וְאוֹרֵת לֹךְ וְלִשְׁמֹנֶה

בַּמִּזְבֵּחַ כִּשְׁתַּחֲוִיָּה אִתּוֹ דְּדָרַךְ פֶּן
יִסְרַךְ שְׂטוֹן בִּינֵי רִשְׁוֹפֵט וְהַשּׁוֹפֵט
יִסְרַךְ לְשׁוֹמֵר וְתִשְׁלַח אֶל-הַכֹּהֵל:
אֲמֹן אֲנִי אוֹמֵר לֹךְ אִין תַּצֵּא מִשְׁמֵם
עַד-שֶׁתִּשְׁלַם אֶת-אֲחֵרוֹן רְבֻעַ:

שְׁמַעְתָּם

שְׁמוֹת ל'
אֲשֶׁם ק'

או קהל ק'

התחבר או
השלם עם
שְׁמֹנֶה ק'

שְׁמוֹת ל'

שְׁמַעְתָּם כִּי-נֶאֱמַר לְסִדְמוֹנִים לֵאמֹר
תִּנְאֵף אֲדָא אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי-כָל
שִׁירְצָה אִשָּׁה לְהַתְאוּתָהּ דְּכָר נֶאֱמַר
אוֹתָהּ בְּלָבוֹ: וְאִם עֵינֶיךָ הִיטְטִית

תִּכְשִׁילֶךָ נֶקֶד אוֹתָהּ וְתִשְׁלִיךְ
מֵעֲלֶיךָ: כִּי-טוֹב לֹךְ שִׁיאֲבֹר אֲחֵר
מֵאִיבִירֶיךָ מִהַשְׁלַח כָּל-נוֹפֵךְ אֶל-

גִּיהֶנָם: וְאִם יִרְדֶּה הִיטְטִית
וְתִכְשִׁילֶךָ קֶצֶץ אוֹתָהּ וְתִשְׁלֶךְ
מֵעֲלֶיךָ: כִּי-טוֹב לֹךְ שִׁיאֲבֹר אֲחֵר
מֵאִיבִירֶיךָ מִהַשְׁלַח כָּל-נוֹפֵךְ אֶל-

גִּיהֶנָם: גַּם נֶאֱמַר אֲשֶׁר-יִשְׁלַח
אֶת-אִשְׁתּוֹ יִתֵּן לָהּ סֵפֶר הַכְּרוֹתֶיהָ
אֲדָא אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם כִּי-כָל שִׁישְׁלַח
אֶת-אִשְׁתּוֹ לֹלֵי עַל-אוֹדוֹת תּוֹנוֹת

הוּא יִנְאִיפָה: וְכָל-שִׁיִּקַּח אֶת-
גְּדוּשָׁתָהּ הוּא יִנְאֵף: עוֹר שְׁמַעְתָּם
שְׁנֵאֲמַר

שְׁמוֹת ל'
אֲשֶׁם ק'

או מבריק

וכרים כד

ויקרא וט'

שנאמר למדנים לא תשבע
לשקר כי אם תשלם ליהוה נדרך
אך אני אומר לכם לא תשבעו בכל
דרך אינו בשמים כי הם כסא
האלהים ואין בארץ כי היא חרס
רגליו ואין בירושלם כי היא עיר
המלך הגדל ואין תשבע בראשך
יען שאתה אין תוכל להלכין את
שער אחד או לעשותו שחור :

ויהיה דבורכם כן כן אין אין ומה
שהוא יותר מאלה מאת הרע הוא
שמעתם שנאמר עין תחת עין שן
תחת שן אך אני אומר לכם אין
לעמד לנגד הרע אלא אם יהיה
שיכך על לחי חמינית גם תטור
אליו אחרת ולמי שילך להריב
עמו במשפט למען שיקח מעליו
כתנתך

שמות כא

כתנתך הנח לו גם אדרת :

ואשר יעש אוהבך עד מל אחר לך
אחו גם עד שנים : ומי שישאלך
תן לו ואת לוח מסך לא תשובו
שמעתם כי נאמר תאכל לרעה
ותשנא את אויבך אך אני אומר
לכם אהבו את אויביכם והטיבו
לאלה אשר שנאו אתכם והתפללו
בעד רודפיכם ובעד עושמיכם
למען שתהיו בני אביכם אשר
בשמים שמורית את שמך על
טובים ועל רעים ומסמור על
צדיקים ועל רשעים : ואם
האהבו רק אותם אשר אוהבים
אתכם מה שבר ויהי לכם הלא
גם בעלי עברה עושים הזאת :
ואם ישאלו בשלום רק את
אחיכם

אחיכם מח-תעמו על-יתר הלא
גם-גוים עושים חזאת: על-כן
תהיו תמימים כאשר-אביכם
שבשמים הוא תמים:

ראו שלא תתנו צדקכם
לפני אנשים למען שתראו מהם
כראו לא-יהיה לכם שכר אצל-
אביכם שהוא בשמים: וכאשר
תתן את-צדקה אל-תתקע בשופר
לפניה כמו חנפים עושים בכנסיות
ובחוצות למען שיעברו מן-
האנשים: אמן אני אומר לכם
כי יש-לחם שכרם: ואתה
בשתעשר צדקה אין תדע ירה
השטאלית מה שעושה ירה חסנית
ותהיה צדקה בסתר ואביך
שואה בסתר הוא ושלם לך
בגלוי

בגלוי: וכשתתפלל לא-תהיה אנגלוי קי
כמו חנפים: כי חפצים לעמר
במקלות ובפגרות החוצות
ולתפלל כרי שיראו מן-האנשים: למען קי

אמן אני אומר לכם כי לקחו את-
שכרם: ואתה כשתתפלל בא
אל-הדרך וסגר דלתך ותתפלל
אל-אביך שהוא בסתר ואביך אשר
רואה בסתר ושלם לך בפרסום:
ואתם כשתתפללו לא תרכו את-
דברים כמו חנפים עושים שחושבים
כי הרב הדברים ישמעו: אך
אתם לא-תהיו רומים להם:
כי יודע אביכם מה-צריך לכם צורך קי
בטרים תשאלו מפני: ואתם כן-
תתפללו: אבינו שבשמים יקדש
שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך
כבשמים c ii

בבשמים ובארץ: את לחמ
 תסיר תן לנו היום וסלח לנו את
 חובתינו כאשר אנחנו סלחים
 לבעלי חובתינו ואל תביאנו בגסיו
 אלא הצלינו מרע כי לך הסלחה
 ובורח וכבוד לעולם עולמים
 אמן: ואם תסלחו לאנשים
 חטאותיהם גם יסלח לכם אביכם
 שבשמים חטאותיהם: ואם אינכם
 תסלחו לאנשים גם לא יסלח
 אביכם חטאותיהם: ואתם כאשר
 תצטוו לא תחיו כחנפים כזררים:
 כי יכרו את פניהם לחראות בעיני
 האדם צמים: אמן אני אומר
 לכם כי לכו לקחו שכרם: ואתה
 כשתצום תסוד את ראשך ותרחץ
 את פניך כרי שלא תראה לאנשים
 צם

או לחובינו
 קי

תחולכים
 קודרים או
 קדרנית קי
 יבלו או
 מחשיכים
 קי
 למען קי

צם כי אם לאביך שהוא בסתר
 ואביך שהוא בסתר הוא ישלם
 בפרחסי: אל תמקצו לכם
 אוצרות על הארץ אשר שם
 חסיל ועש ישתח ונכים יחתו
 שם וינכו: אל מקצו לכם
 אוצרות בשמים אשר שם חסיל
 לא ישתח ולא עש ואשר שם
 נכים אין יחתו ואין וינכו: כי
 איפה אוצרה הוא שם יהיה גם
 לבבך: הנה הנוסף היא עינך:
 ואם עינך תהיה תחל כל נוסף וגו'
 ואם עינך תהיה רעה כל נוסף
 יהיה אפל: ואם אור שהוא
 בד חשך הוא החשך מח גחל
 הוא: אמן וכל אדם לעבד את
 שנים ארנים כי אם ישנא את
 אחד

אֶתֶר וְאֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר אֶתֶר
 בְּאֶחָד יִמָּאס אֶתֶר אֶתֶר לֹא הוּכָלוּ
 לְעֶבֶר אֶתֶר הָאֱלֹהִים וְאֶתֶר מְמוּנָא
 וְעַל כֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם לֹא תִשְׁתַּדְּלוּ
 לְנַפְשְׁכֶם מִח־תֹּאכְלוּ וּמִח־תִּשְׁתּוּ
 וּלְנַפְשְׁכֶם בְּמַח־תִּלְבְּשׁוּ : חֲלֵלָה
 הַנֶּפֶשׁ הַזֶּה וְתִתְּרֶה מֵאֲכָל וּמִתּוֹ
 הוּא יוֹתֵר מִבְּגָד : רְאוּ אֶת־עוֹפוֹת
 הַשָּׁמַיִם כִּי אֵינָם יוֹרְעִין וְלֹא יִקְצְרוּ
 וְלֹא יִאֲסֹפוּ לִאֲסוּמִיָּה וְאֲבִיכֶם
 שְׂבִשְׂמִיָּה וְאֲכִילָם : הֲלֹא אַתֶּם
 יוֹתֵרִים מֵהֵם וּמִי בִינֵיכֶם יִחְשַׁב
 אֵיךְ יוּכַל לְחַוֵּסִיף עַל־קוֹמְתוֹתָם
 אִמָּה אַתֶּם : וְעַל־מַלְבוֹשׁ לִמָּח
 תִּשְׁתַּדְּלוּ הִבִּיטוּ אֶת־שׁוֹשְׁנֵי הַשָּׁרָה
 אֵיךְ יִצְמְחוּ אֵין יַעֲמִלוּ וְאֵין יִסּוּוּ :
 אֲמַנְסֵם אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם שְׁלֹא שְׁלִמְנוּ
 בְּכָל

או לא עֲנִינָה
 נִפְשְׁכֶם
 או לא יִחִי
 לָכֵם רֵאיוֹן
 נִפְשׁ עַל
 שְׁתֹּאכְלוּ
 וְתִשְׁתּוּ ק'
 או יוֹתֵרִים ק'

בְּכָל כְּבוֹדוֹ כֵּן הָיָה לְבוֹשׁ כְּמוֹ־אֶחָד
 מֵהֶם : וְאִם אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 שׁוֹשׁ הַיּוֹם וּמִתֵּר יִשְׁלַח לְתַנּוּר
 אֱלֹהִים כֵּן לְבָשׁ חֲלָא־וְיִתֵּר אֶתְכֶם
 קִמְנִי אֲמוֹנָה : וְעַל־כֵּן אֵל־
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לֵאמֹר מִח־נֹאכְל אוֹ מִח־
 נִשְׁתּוּ אוֹ מִמֶּה נִכְסֶה : כִּי כָל־
 הָאֱלֹהִים יוֹרְשׁוּ : וְאֲבִיכֶם
 שְׁחוּנָה בְּשִׁמְיֹם יוֹרְעֵ כִי־אַתֶּם
 צְרִיכִים לְכָל־אֵלֶּה : לָכֵן בְּתַחֲלָה
 בִּקְשׁוּ אֶת־מַמְלַכַת הָאֱלֹהִים וְאֶת־
 צִדְקָתוֹ וְכָל־אֵלֶּה יוֹסִפוּ לָכֵם : וְאַל
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לְסֹחַר בִּי וְיֹם־הַמַּחֲרָת
 יִשְׁתַּדְּל בְּעַצְמוֹ : תִּשְׁפֹּק לְיוֹם
 רִצְתוֹ :
 אֵל־תִּשְׁפֹּמוּ וְלֹא תִשְׁפֹּמוּ אֵל־
 תְּחִיבוּ וְלֹא תְחִיבוּ : כִּי בְּאֵינֶה
 מִסְפָּם c iii

או כִּי יִשְׁ־
 לָכֵם צוּרָה
 ק'

תִּרְשִׁיעוּ ק'
 או תִּרְשִׁעוּ
 פ

במשפט
משפט תשפטו אתם תשפטו
אשר ובאיוה מדה חמרו יסר לכם
תשפטו קי ואיד תראה קיסם בעין אחיד
ובמדה אשר ומורה בעינה אין תראה ואיד
בה תמורקי תאמר לאחיד אחי חרף נא ואטיל
או צמח קי את קיסם מעל עינה והנה קורה
ואוציא או בעינה חנה מול בתחלה את
ואמשה קי קורה מעל עינה ואו תראה להטיל
הוצא קי את קיסם מעל עין אחיד את
להוציא קי תתנו חקודש לכלבים ואין תשליכו
את מרגלותיכם לפני חזירים פו
ירמסו אתהו ברגליהם וישובו
הכלבים ויסחבכם שאלו ונתנו
לכם בקשו ותמצאו דפקו ויפתח
לכם כי כל שישאל וקח
ואשר יבקש ימצאו לו חירפק
יפתח ומי האדם ביניכם
שישאל

שישאל ממנו בנו את לחם הלא
ימסר לו את אביו או אם
ישאל את דג תלא ימסר לו את
נחש ואם אתם חרעיים חרעו
לחת מתנות טובות לבניכם כל
שכן אביכם שבשמים ותן חסות
לשואליו לכן כל אשר תדעו
לעשות לכם אנשים גם אתם עשו
להם כי זאת התורה והנביאים
באו בעד שער צר כירחב שער
ורחב דרך שפדריך אל אברון
ורבים הם אשר ילכו עליה
סה צר שער וצב דרך שפדריך
אל חיים ומעטים הם שומעיו
אותה הוהרו מנביאי שקר
שבאים אליכם בבגדי הצאן
ובקרבתם הם ואבים מרפוס
מפירותיהם

והנה
הנה
הנה

או מפירותיהם תדעו אותם :
 והנוכחיהם הילקטו מקוצים את ענבים ומן
 דרדרים את תאנים : כן כל
 עץ הטוב יעשה את פירות טובות
 ועץ הרע יעשה פירות רעות :
 לא יוכל עץ טוב לעשות ארז
 פירות רעות ולא עץ הרע יעשה
 פירות טובות : רק כל עץ שלא
 יעשה את פרי טוב יכרת ואל
 אש ישלח : ואתם מפירותיהם
 תדעו אתם : אין כל שאמר
 לי ארני ארני ובא אל מלכות
 השמים כי אם שיעשה רצון אבי
 שבשמים הוא ובא אל מלכות
 השמים : רבים יאמרו לי ביום
 חווא ארני ארני חלא בשמך נבאנו
 ובשמך הוצאנו שרים ובשמך
 עשינו

או
 ותבואתם
 קי

תיר רק

עשינו את כחות רבות : ואו אורה
 להם כי אין ידעתו אתכם : סורו
 ממני כל פועלי און : כל ששמע
 את אלה דברי יעשה אותם ידמה
 לאיש חכם שבנה את ביתו על
 סלע וירד מטר ויבאו נהרות וגם
 נשבו רוחות ויפגעו בבית הזה ולא
 נפל כי יסד הוא על סלע : וכל
 שישמע את אלה דברי ואין יעשה
 אותם הוא ידמה לאיש אויל אשר
 בנה את ביתו על חול וירד מטר
 ויבאו נהרות וגם נשבו רוחות ויפגעו
 בבית הזה ויפול ויהי מפלתו
 גדלה : ויהי בכלות ישוע את
 הדברים האלה ויתמחו כיתור
 על תלמודו : כי היה מלמד כמו
 שלו יכולת ולא כמו ספרים
 ופרושים

ק
 יא

fol

או עצרות
 על לקח
 או על דעת
 ק
 כות קי

ופרושים:

וּבְרִירָתִי יִשׁוּעַ מִדְּחִיר הַלְלוּ
 אַחֲרָיו עַם רַבּוֹתָנָה מְצֹרַע בָּא
 וּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר: אֲדֹנָי אֱמֶת
 תַּחֲפִץ תּוֹכֵל לְמַהֲרֵנִי: וְיִשְׁלַח
 יִשׁוּעַ יָדוֹ וְיִנְעֶה בִּי וַיֹּאמֶר אַחֲפִיץ
 הַמַּהֲרָה: וּמִיֵּד מְהֵרָה צִרְעָתִי:
 וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוּעַ רֵאשִׁית אֶל תֹּאמַר
 לָאֲדָם אֵלֶּה לְךָ וְאַרְאֶה אֶל הַכֹּהֵן
 וְחַבֵּי אֱלֹהֵי מִרְבֵּנֶךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
 מִשְׁחָה לָהֶם לַעֲדוּת: וְכַאֲשֶׁר בָּא
 יִשׁוּעַ אֶל כְּפֹר־נִתּוּם מִרְבֵּב אֱלֹהֵי מִדְּ
 סָאָה וַיִּתְּנֵנוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר: אֲדֹנָי
 נַעֲרִי שׂוֹכֵב בְּבֵיתִי וְהוּא נִשְׁוֹל
 אֵיבָרִים וּמֵאֵה וַעֲנֵנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 יִשׁוּעַ אֲנִי אֶבְיָא וְאַרְפָּא אוֹתוֹ: וַיַּעַן
 שֶׁר־מֵאֵה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲנִי לֹא נִכְסֵן
 שְׁתִּבּוֹא

תאם קי

קרא יד

ולו קי

ו בדים קי

שְׁתִּבּוֹא תַחֲרֵת נְגִי רַק אֶמַר דְּבַר
 וְיִרְפָּא נַעֲרִי: כִּי גַם אֲנִי אֲדָם
 הוֹשַׁמְתִּי תַחַת מַמְשַׁלֵּת אַחֵר וְתַחֲתִי
 אֲנִשְׁי חֵיל וְאִם אֶמַר לֹחַ לְךָ וְיִלְךָ
 וְלֹא תֵרָא בָּא וּבִנְיָא וּלְעַבְדֵי עֲשֵׂה
 הוֹאֵת וַיַּעֲשֶׂה: וְכַשְׁמַע יִשׁוּעַ
 תִּמָּה וַיֹּאמֶר לְהַלְכִים אַחֲרָיו אֲמֵן
 אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא מַצְאֵתִי כֹוֶה
 אֲמוֹנָה בִּי מֵרָאֵל: וְאֲנִי אוֹמֵר
 לָכֶם שְׂרָפִים יָבֹאוּ מִמִּזְרַח וּמִמְּקוֹרֵב
 אוֹ מִמִּזְרַח
 וְיִרְפָּצוּ עִם אֲכִרְתָּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 שְׁמֵשׁ
 בְּמַמְלַכַת הַשָּׁמַיִם: וּבְגִי מַמְלַכַת
 וּמִמְּקוֹרֵב
 יִשְׁלַחוּ אֶל חֲשֵׁד הַחִיצוֹן וְשֵׁם יִהְיֶה
 מִלֹּאכֵי אֵל
 כָּל וְחִירוֹק שְׁנַיִם: וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ
 לְשֶׁר־מֵאֵה לְדוֹכְמוֹ הָאֲמֵנִתִּי יְהִי
 אוֹ כֹוֶן
 לְךָ: וְיִרְפָּא הַנַּעַר בְּשִׁעָה הַהִיא:
 הָהוּא קִי
 וַיִּבּוֹא יִשׁוּעַ אֶל בֵּית שָׁל כִּיפָא וַיִּרָא
 יְתִיר שָׁל
 תַּמּוֹתוֹ

תמית

לח

כפי סתו

הנח לי בתחלה עד שאקבור את
אבי: ויען לו ישוע בלא אחר
יתחם מתים לקבור את מתיו:
ועל בספינה ויבאו אחריו תלמידיו
ותחם קער גדול היה בהם ותספינה
תכסח מתנלים והוא היה ישן:
ויקבו אליו ותלמידיו ויעררוהו
לאמר אדני חושיענו כי נאבד:
ויאמר להם ישוע למה אתם יראים
קטני אמונה: או קס ויצו את
רוחות ואת ים והיתה שתיקרה
גדולה: ויתחמו האנשים ויאמרו
מי הוה כי רוחות וים ישמעו לו:
ואחריו בא ישוע לעבר ים בארץ
גדושים ויבאו לקראתו שנים בעלי
חשדים ויצאו מן קבריו והם
אבריו מאד ובעבורם לא יכל
אדם

או וישתוק
הים ויעמוד
מועפו ק'
נא
וינוסרים

בשורה

לר

מדת קי
ל קי
ותם קי
ו אשר
עתה
ותרעה קי
שעיה נג'
ו אל-
שר קי
ו פחתים
קי
קנים קי
הנח

המחו שוכבת בחמה: וינע את-
יה ונתעברה תמה והיא קברה
ותשרת להם: וכאשר היה ערב
הנישו אליו את רגלים בעלי השמים
והוא בדרך הוציא הרוחות וירפא
כלם שהיו ברע להתקים מה-
שנאמר על ירי ישעיה הנביא
האמר חלוינו הוא נשא ומכאובינו
סבלם: וירא ישוע את כיתור
רבות סביבו ויצוה את תלמידיו
לחלוד לעבר ים: וינש את
ספרים ויאמר לו רבי אבא אחריה
אנח אתה תלך: ויאמר לו ישוע
שועלים יש להם חפזי ורע ולעוף
השמים קנים ולבן אדם אין קרנע
ששם ישום את ראשו: ואחר
מתלמידיו אמר אליו: אדני
הנח

אדם לעבור בדרך החי: והנה
קראו לאמר מה לנו ולך ישוע בן
האלהים: באת הלום לענות
אותנו קודם-עת: ואין רחוק
מחם היה-עדר החוירים רבים רעים
ושרירים התחננו אליו לאמר אם
תוציאנו מזה שלחנו בעדר החוירים
ויאמר אליהם לכו: והם יצאו
וילכו בחוירים: והנה חלד כל-
העדר בסחף גדול ויתנפלו אל-ים
ומתו: ורעים נסו ויבאו לעיר
ויגידו כל האלה גם על-אלה אשר
בהם היו שרים: והנה כל-העיר
יצאה לקראת ישוע ובאשר ראו
אותו התחננו אליו שיעבור מ
מבולם:

ויעלה ישוע אל ספינה וילך
מעבר

בשאוין קי

או ונם קי

ולאכול: והפרושים הרואים
אשר הנה תלמיד עשויים שאין
ראוי לעשות בשבת: והוא אמר
אליהם חלא קראתם מה שעשה
דוד כאשר היה רעב הוא ואשר עמו
כיו בא בבית האלהים ולחם חפנים
אכל של-היה הותר-לו לאכל
אותם ול-לאשר עמו כיו-אם
לכחנים לכהם: חלא קראתם
בתורה שחלחנים מחללים השבת
בהיכל ואינם נאשמים: ואני
אומר לכם כיו גדול מההיכל הוא-
פה: ואם תרעו מה הו-חסר
חפצתי ולא-ובח איך תחבו את-
גמיוס: כיו ארני הוא בן האדם
וגם-השבת: וכשעבר מסם
בא בבית כנסתם והנה אדם שוכשה
ויר

יהו וישאלו-לו לאמר : אם
יותר בשבת לרפא למען שילשימו
עליו : והוא אמר להם מי בכם
אדם שיש לו צאן אחת שתפס
בבור בשבת חלא תחזיקה ויגע לנה
והלא אדם הוא טוב מצאן : לכן
יותר לחימיב בשבת : או אמר
לאדם נסה את ירך ויט ותשב
לרפאות כמו השנית : ויוציאים
הפרושים ויועדו עליו כרי שיאכרו
אותו : וישוע ירע ויסר משם
וילכו אחריו רבים והוא רפא כלם :
ויוצום שלא יפרסמוהו למען
שיתקיים מה שנאמר על-ידי
ישעיהו הנביא האמר הן עבדו
אתמד בו בחירי רצתה נפשי נתתי
רוחי עליו משפט לגוים ויציא :

לא

או אתרת קי

או יגלוהו קי

ישעיה סב

לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע
בחזן קולו : מנה רצון לא ישבר
ופשתה כחה לא יכבנה לאמר
ויוציא משפט : לא יכחה ולא
יחץ עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים יחלו : או הנש
אליו בעל השדה עור ותלשו ורפא
אותו כרי שוכל לדבר ולראות :

ויתמחו כל הכיתות ויאמרו :

חלא הוה הוא כן דוד : וישמעים
הפרושים אמרו הוה אין חוציא
את שדים כראם בבעל-וכוב
חשר השדים : וישוע ירע
מחשבותיהם אמר אליהם כר
מלכות נחלקה בעצמה תשם
וכל עיר או בית הנחלק בעצמו
אין יעמד : ואם שטן ישלח את

מִטָּן הוּא נֶחֱלַק בְּעַצְמוֹ וְאִיד הַעֲמֹד
מַלְכוּתוֹ: וְאִם אֲנִי בִבְעַל-וְכוֹב
מוֹצִיא אֶת-הַשָּׁרִים בְּנִיכֶם בְּמִי
יֹצִיא עַל-כֵּן תִּסּוּ וְהָיוּ שׁוֹמְטִים:
וְכִי אֲנִי בְרוּחַ הָאֱלֹהִים מוֹצִיא אֶת-
הַשָּׁרִים אִם-כֵּן בָּאָה אֵלֵיכֶם מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים: וְאִיד יוֹכַל אִישׁ-לִבָּא
בְּבֵית הַגִּבֹּר לָכוּ אֶת-כָּלֹו אִם-לֹא
קוֹרֵם יֵאסֹר אֶת הַגִּבֹּר וְאִו יָכוּ אֶת-
בֵּיתוֹ: מִי שֶׁלֹא יֵשׁ עִמִּי הוּא
יִשְׁכַּנְגְּרִי וְכוֹי שֶׁלֹא יֵאסֹר עִמִּי הוּא
יִפּוֹר: וְעַל-כֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
כָּל-חַטָּאָה וְגִדּוּפָה תִסְלַח לְאֲדָם
וְגִדּוּף שְׁעָרַי תִּרְוַח אֵין יִסְלַח:
וְכָל-אִישׁ שִׁיאוֹמֵר דְּבַר עַל-כֵּן-
הָאֲדָם יִסְלַח לוֹ וְאֲשֶׁר יֵאסֹר דְּבַר
עַל-רוּחַ תְּקוֹרֵשׁ אֵין יִסְלַח-לוֹ אֵין
בַּעֲוֹלָם

או כי אם קי

או על כן קי

או עלי קי

בַּעֲוֹלָם הָיָה וְאֵין בְּחַבָּא: עֲשׂו
עֲצֵי-טוֹב וּפְרִי טוֹב אוֹ עֲשׂו עֲצֵי-רָע
וּפְרִי רָע כִּי טַפְרֵי יוֹדַע הַעֲצֵי:
דִּיר הָאֲפָעִים אִיד-תּוֹכְלוּ וּדְבַר
טוֹבוֹת בְּהוֹתְכֶם-רָעִים: כִּי
מִשְׁפַּע הַלֵּב יִדְבַר חֶפֶז: אֲדָם
חֲטָא וְיֹצִיא טוֹבוֹת מֵאוֹצַר טוֹב
וְאֲדָם-רָע יוֹצִיא רָעוֹת מֵאוֹצַר רָע:
וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי כָל-דְּבַר
בִּיטוֹר שֶׁיִּדְבְּרוּ הָאֲנָשִׁים יִשְׁכּוּ אוֹ בְּטַל קִי
עָלֵיו טַעַם בֵּינִים חֲמִשָּׁפֶט: כִּי
מַעַל דְּבָרִיהַ תִּצְדֹק וּמַעַל דְּבָרִיהַ
תִּתְחַב: אוֹ עֲנוּ-לוֹ מִסּוֹפְרִים
וּמִן הַפְּרוֹשִׁים לֹאסֵר: רַבִּי רַצְוֹנָנוּ
הוּא לְרֹאשׁוֹת אוֹת מִמֶּד: וְיַעַן
וְיֵאסֹר לָחֶם דִּיר-רָע וְנוֹאֵף מִבְּקֵשׁ-
אֵת וְאוֹת אִיד-תִּתֵּן לוֹ כִּי-אִם אוֹת
c iii יונה

יונה הנביא: כי כמו שהיה יונה
במעיי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות כן יהיה בן האדם בלב
הארץ שלשה ימים ושלשה
לילות: אנשי נינוה יקמו
במשפט עם דור הזה וירשיעוהו
כי עשו תשובה לקריאת יונה ונהנה
יותר מיונה פה: מלכת הדרום
תקום במשפט עם דור הזה וירשיעו
כי באה מקצו הארץ לשמע את
הקמת שלמה ונהנה יותר משלמה
פה: כשיצא רוח המסאה סאדם
תלך על מקומות יבשים ותבקש
מנוח ולא תמצא: או תאמר
אשוב אל ביתי אשר ממנו יצאתי:
ותבא ותמצא אותו רק ומטוהר
בימים ומפאר: או תלך ותקח
את

יונה
מלכים א'

את שבע רוחות אחרות רעות
מאותה ותבאנה וישבנה שם
ותהיו אחריות האדם שהוא רעות
בראשיות: כן יהיה לדור הזה
הרע: וכאשר הוא עוד ידבר
אל חפיתות הנה אמן ואחיו יעמדו
בחזן ויבקשו לדבר אליו: ואמר
לו אתה חנה אסד ואחיה ענמרים
בחזן ומבקשים אותך: והוא
ענה לאמר לו ויאמר איון אפיומי
אחי: ויסיר על תלמידיו ויאמר
הנה אפיו ואחי: כל איש אשר
יעשה רצון אבי שבשמים הוא
אחי אחות ואפיו:

ביום ההוא יצא ישוע מבית
וישב על שפת הים ויקבצו אליו
ביתור רבות והוא עלה בספינה
וישב c iii

וַיֵּשֶׁב וְכָל־הָעָם עִמָּד עַל־שִׁפְתֵי
הַיָּם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַרְבֵּה בְּמִשְׁלִים
וַיֹּאמֶר׃ הִנֵּה יֵצֵא הַדּוֹרֵעַ לְרוּעַ
וְרָעוּ׃ וּכְשׁוֹרֵעַ נָפְלוּ קִצְתַּת מַתָּהִם
אֶל־הַדָּרֶדֶד וַיָּבֹאוּ עוֹפְנוֹת הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאכְלוּ אוֹתָם׃ וְאַחֲרֵיהֶם נָפְלוּ עַל
הַפֶּלַע אֲשֶׁר אֵין־שָׁם אֶרֶץ רַבָּה
וּמִדָּר צִמְחוּ כִי־אֵין לָהֶם־עֵסֶק
בְּאֶרֶץ׃ וְאַחֲרֵי שׁוֹרְחֵי הַשֶּׁמֶשׁ
תָּרְבוּ וְאֲשֶׁר אֵין־לָהֶם שָׂרֵשׁ וְכֵס׃
וְאַחֲרֵיהֶם נָפְלוּ לְתוֹד הַקּוֹצִיִּים
וְנָדְלוּ הַקּוֹצִיִּים וַיַּחֲנִקוּ אוֹתָם׃
וְאַחֲרֵיהֶם נָפְלוּ בְּאֶרֶץ מוֹכָה וַיִּתְּנוּ
פָּרִי אֶחָד סָאָה וְאַחֵר שְׁשׁוּם וְאַחֵר
שְׁלִשִׁים׃ מִי שָׁלוּ אֲוִנִים לִשְׁמֹעַ
יִשְׁמָע׃ וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו
וַיֹּאמְרוּ לָמָּה תְּדַבֵּר אִתָּם בְּמִשְׁלִים׃
וַיַּעַן

יתיר קצת
או
קרי תחתיו
אחרים

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ כִּי נָתַן
לָכֶם לְהַבִּין סוֹדוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם
וּלְאַלֵּף אֵין־נָתַן׃ כִּי מִי־שִׁישׁ־לוֹ
נָתַן לוֹ וַיִּשְׁפָּע וּמִי־טָאִין לוֹ נָם מַתָּה
שִׁישׁ־לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ׃ וְעַל־כֵּן אֲנִי
מְדַבֵּר לָהֶם בְּמִשְׁלִים כִּי־הֵם רוֹאִים
אֵין־יֵרָאוּ וְשׁוֹמְעִים אֵינֶם יִשְׁמָעוּ
וְאֵין־יָבִינוּ לְהַתְקִין בָּהֶם חֲבוּאוֹת
יִשְׁעֵיהֶם הָאוֹמֵר שְׁמָעוּ שְׁמָעוּ וְאַל־
תִּבְיִנוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאַל־תִּרְעוּ׃
הַשֵּׁמוֹ לִב־הָעָם הוּא וְאוֹנֵי הַכֹּהֵן
אֵעִינוּ הַשֶּׁעַ פֶּן־יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ
יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשִׁבְרָאָה לוֹ׃
וְאַחֲרֵי עֲוִינוֹכֶם כִּי תִרְאֶנָּה וְאוֹנִיכֶם
כִּי תִשְׁמַעְנָה׃ אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר
לָכֶם כִּי רַבִּים נִבְיָאִים וְצַדִּיקִים
חָפְצוּ לִרְאוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם רוֹאִים
וְלֹא

ישועה
ו

וְלֹא רָאוּ וְלֹא שָׁמַע אֶסְרָא אֹתָם
 שׁוֹמְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ: וְאֹתָם
 שָׁמְעוּ מִשַּׁל הַזֹּרֵעַ כֹּל שֶׁשָּׁמַע דְּבַר
 מַלְכוּת וְלֹא יָבִין יִבְיָהוּ הָרַע וַיִּסְרָף
 מִחַ שְׁנוּרָע בְּלִבּוֹ וְזֶה הוּא שְׁנוּרָע
 עַל הַדָּרָד: וְאַשֶּׁר נִזְרַע עַל-
 חֶסֶלַע זֶה הוּא שְׁשׁוֹמֵעַ דְּבַר
 וּפְתָאס בְּשִׁמְחָה יִשָּׂא אוֹתוֹ וְאִין
 יִשׁ בְּחוֹכּוֹ שְׂרֵשׁ כִּי-אִם לְשַׁעֲרָה
 יַעֲמֵד: וְכִשְׁתִּקּוּם צָרָה אוֹ רַחֵף
 בְּעֵבֹר הַדָּבָר מִיָּד וּבִשָּׁל: וְאַשֶּׁר
 נִזְרַע בְּקוֹצִים זֶה הוּא שְׁשׁוֹמֵעַ דְּבַר
 הָאֱלֹהִים וְרֹאֵת הָעוֹלָם חוּחַ וְשִׁמְרָה
 מִמּוֹנֵה יַחֲנֹק אֶת הַדָּבָר וַיְהִי בְּלִי-
 פְרִי: אֵד אֶשֶׁר נִזְרַע עַל-אֶרֶץ
 מוֹכָה זֶה הוּא שְׁשׁוֹמֵעַ אֶת-הַדָּבָר
 וּמִבִּין וּמִבִּיא פְרִי וְאַחֵר עוֹשֶׂה מֵאֵה
 וְאַחֵר

אוֹבַע צִמּוֹן
 אוֹ לִיָּסָן קי

וְאַחֵר שְׁשִׁים וְאַחֵר שְׁלֹשִׁים:
 עוֹד-טָם לְפִנְיָהֶם מִשַּׁל אַחֵר
 לְאִמָּר: נִדְמַתָּה מַלְכוּת
 הַשְּׁמִים לְאִדָם שְׁנוּרָע וְרַע-טוֹב
 בְּשִׁרְחוֹ: וְכִאֲשֶׁר יִשְׁנֶה אֲנָשִׁים
 בָּא אוֹיְבוֹ וַיִּזְרַע חֲרוֹל בְּחוּךְ חֲטִים
 וַיִּלָּד: וְכִשְׁנִירָל עֲשֶׂב וְעֵשֶׂב פְּרִי
 אוֹ גִרְאוֹ גַם-חֲרוֹלִים: וַיִּקְרְבוּ
 עֲבָדֵי הַבַּעַל הַבְּיֹרָה וַיִּאֲמְרוּ אֵלָיו
 אֲדֹנִי הֲלֹא-זֶרַע טוֹב זֶרַעַת בְּשִׁרְדָה
 וּמֵאִין חֲרוֹלִים-בֵּן: וַיִּאֲמָר
 אֵלֵיהֶם אֲדָם אוֹיֵב עֹשֶׂה הַזֹּאת:
 וְעֲבָדִים אֲמָרוּ-לֵן אִם תִּרְצֶה נִלָּד
 וְנִאֲסָף אוֹתָם: וַיִּאֲמָר לֹא פֶן-
 תִּאֲסָפוּ חֲרוֹלִים וַיַּחֲדִיו תִּתְּשׁוּ אֹתָם
 גַּם-חֲטִים: הִנֵּיתוּ שְׁנֵיָהֶם פְּרִי
 שְׁנוּרָלוֹ עַד-חֲקָצִיר וּבִעַת חֲקָצִיר
 אִמָּר

אוֹ חֲרוֹלִים
 קי

אמר לקצרים אספו בתחלה
חרולים וקשרו אותם לצחורות
לשרוף וחטים אספו לגרני: עור
שם לפניהם משל אחר לאמר
נדמתה מלכות השמים לגרעין
חרדר שיקח אותו אדם ויורע
בשרו ויהא קטן מכל ורעין
וכשיגדל יהיה גדול מכל עשבות
ויהיה עץ שנים עופות השמים יבאו
וקננו בסעפותיו: עור דבר
אליהם במשל אחר נדמתה מלכות
השמים לחמץ שתקח אשה וממנה
אותו בשלש סאים של סולת עד
יחמץ כלו: כל אלה דבר ישוע
במשלים אל הכיתות ומכלי מסלים
לא ידבר אליהם להמלא מה
שנאמר על ידי הנביא האומר
אפתחה

או לגרנים
ק'

או לשאר ק'
או חמץ ק'
או כלה

אפתחה במשל פי אביעה חירות
מני קדם: או עוב הכחות ויבא
בבית ויגשו אליו תלמידיו לאמר
פתר לנו את משל החרולי השרה:
ויצו ויאמר מי שורע ורע טוב
הוא בן האדם והשרה הוא עולם:
וירע המום הם בני מלכות
וחרולים הם בני בליעל: ואוב
אשר ורע אותם הוא שטן וקציר
הוא תכלית העולם וקוצרים הם
מלאכים: וכאשר נאספו חרולים
וגשרפו באש כן יהיה בתכלית
העולם: כי ישלח בן האדם את
מלאכיו ויאספו סבין מלכותו כל
מכשולים ואותם שעתו פשע
וישלחם אל תנור האש שם יהיה
כלי וחרוק שנים: או צדקנים
יוחירו

או מתוך

דניאל יב

ויהיו כשמש במלכות אביהם :
 מי שלו אונים לשמע ישמע :
 נדמתה מלכות השמים לאוצר
 הנסתר בשדה אשר אם ימצא
 אדם יסתיר ומן שמחתו ילד וימכר
 כל־שלו ויקנה את־השדה הנה :
 עוד נדמתה מלכות השמים לאדם
 הסתר הסבבך את־מרגלים טובים :
 וכשמצא מרגלא אחד יקר הלד
 וימכר כל־אשר־לו ויקנה אותו :
 עוד נדמתה מלכות השמים
 למכירת השלותה בים והאוספה
 מכל־מין הדגים : ומציאים
 אותה כשסלאה ועל־שפת הים
 יושבים בחרו את־טובים לכלים
 ורעים שלחו לחוץ : כן יהיה
 בתכלית העולם כי יצאו מלאכים
 ויברילו

או תחוא קי

ויברילו את־רעים מתוק צדיקים
 וישלחו אותם אל־תנור האש :
 שם יהיה בני וחרוק שנים :
 חקינותם כל־האלה : ויאמרו
 אליו כן : ויאמר אליהם לכן
 כל־סופר מלמד במלכות השמים
 הוא חמה לאדם בטל־הפירות
 שמוציא מן אוצרו חדשים וישנים :
 ויהי ככלות ישוע לדבר משלים
 האלה עבר משם : ובלא אל־
 ארץ מלדתו וילפדם בביתו
 כנסיותם ויתמיהו לאמר מאין לזה
 חכמה חזאת והנבירות : הלא
 יהוה־בן־נפתא הלא אמן נאסרה
 סרים ואחיו יעקב ויוסף ושמעון
 יהודה : והלא אחיותיו כלן עמנו
 הן ומאין לזה כל־האלה ויכשלו
 בו :

חסר אדני

א תרש קי

בן: ויאמר אליהם ישוע אין נביא
בלא כבוד אלא במקום מולדתו
וביתו ולא עשה שם גבורות רבות
בעבור סררותם:

בעת ההיא שמע חורורם
אחר מארבעה נשיאים שמע של
ישוע ויאמר לנעריו זה הוא יוחנן
המטביל הוא קם ממתים ועל כן
הכחור יפעלו בו: כי חורורם
החזיק ביוחנן ויאסרו אותו ונתנו
בבית האסור מפני חורורם אשת
אחיו: כי אמר אליו יוחנן אין

מותר שהיא תהיה אִתְּךָ: וירצה
לחרוג אותו וירא את העם כי היה
בעיניהם כמו נביא: וביום מולדת
חורורם דלגה בת של חורורם
בתוך והיא ישרא בעיני חורורם:
ויבטיח

ביראם קי

יתיר של

גבורות קי

תפעלנה קי

נכזואו בשר

קי

ויבטיח בשבועה לתת לה כל
מה שתשאל ממנו: והיא נזהרה
מאמה ותאמר: תן לי פנה
בקערה ראש יוחנן המטביל:

ונעצב המלך אלא בעבור השבועה
ובעבור אותם אשר יחדיו יטבו
בשלחן צנה לתנתן: וישלח
למקץ את ראש יוחנן בבית הסחר:
וינטה ראשו בקערה ונתון

לנערה והיא השיאה אל אמה:
ויגשו תלמידיו ויסירו את גופו
ויקברו ויבאו ויגידו לישוע:

וכששמע ישוע קר משם בספינה
הל סקום המדבר לבדו:

ותשמענה הכיתות ותלכנה
ברגליהם אחריו מעריהם: ויצא
וירא את עם רב וירחמם וירפא
את

אויצור קי

את חוליתם: ואתרי שהיה ערב
קרכו אליו תלמידיו לאמר שמם
המקום ושעה כבר עברה ועל-כן
חנת הכיתות כדי שתלכנה אל-
כפרים ותמנינה להם אוכל:
וואמר אליהם ישוע אין יצטרכו
ללכת אתם תנו להם לאכול:
ויענו לו אין לנו פה כי-אם
חמשה לחם ושני דגים: ויאמר
להם חשיאום הלום אלי: ויצו
את העם לשבת ולאכל על חציר
והוא למח חמשה לחם ושני דגים
וישא עיניו אל שמים ויברך וישבר
ויתן הלחם לתלמידיו ותלמידיו
נתנו לכיתות: ויאכלו כלם ושבעו
וישיאו שארית שנים עשר סלים
סלאים מפתים: ומספר האוכלים
היה

לחם ק'
אין צורך

היה חמשת-אלף איש בלתי נשים
וטפ: ומיד פצץ ישוע בתלמידיו
לעלוחם בספינה וללכתם לפניו
עבר ים עד שיניח הכיתור:
וכשהניח את העם עלה לכוון לתור
לחתפלל: ויהי ערב והוא לכוון
חיה-שם: וחספינה נדפה בחוף
הים סין הגלים כי הרוח היתה להם
להפך: ויהי ברביעית אשקורת
חלילה ויבא אליהם וילך על-ים:
ורואים אותו מתהלך על-ים
נבטלו ויאמרו כי מויק הוא ויצעקו
מיראה: ופחאם דבר ישוע
אליהם לאמר בסוף כו-אני הו-
אל-תיראו: ויעזביהו ויאמר
ארני אם אתה הוא צוא ואכול
אלוה על-חמים: והוא אמר-
f ii בוא:

בוא: וירד כיפה מן ספינה וילך
 על הפנים לבוא אל ישוע:
 וכשירא את הרוח חזקה ירא וכאשר
 החל לטבע צעק לאמר: ארני
 הושיעני ופתאום נטה ישוע את
 יד ויאהו אותו ויאמר אליו קטן
 באמנתי לפרה הסתפקה:
 וכשעלה אל ספינה שתקה הרוח
 ואשר היו בספינה באו וישתחוו לו
 לאמר באמת בן האלהים אתה:
 והם הלכו בעבר הים ויבאו בארץ
 גינוסר ואנשי המקום החוה כשירעו
 אותו שלחו אל כל ארץ הוואר
 ויגישו לו כלם אשר היו ברע
 ויתחננו אליו כדי שינגעו שפם
 בגדו: וכל שנגעו נישעו:

או

בן קי
 גת קי

הוא קי

או קרבו אליו מדושלים
 קופרים ופרושים לאמר: למח
 תלמידך יעברו את גזירות הוקנים
 כי הם לא יכבסו ידיהם כשואכלו
 את לחם: והוא טנה ויאמר
 אליהם ולמה אתם עוברים מצות
 האלהים בשביל גזירות חסם: כי
 אלהים אמר בכר את אביך ואת
 אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
 ואתם אומרים כל מי שואמר
 לאב ולאם כל סתן שהוא ממני
 הוא תועלתך ואין יכבד את אביו
 ואת אמו ותפירו מצות האלהים
 בעבור גזירותיכם: חנפים ישעיהו
 היטיב לחתנבא עליכם לאמר חסם
 הזה בפיו ובשפתיו ככדוני ולבן
 רחם ממני ותהי וראתם אותי מצות
 אנשים f iii

שמות ל
 שמות כא

ישעיהו כב

חם יצאו מלבב וחס יטמאו
את אדם: כי מלבב יצאו
טחשבות רעות רצחים נאופים
ונונים גנבות עדות שקר וגדופים:
אלה חם אשר יטמאו את האדם:
אבל כשואכל איש ולל רחץ
ידים ואת איו תטמא האדם:
ויצא משם ישוע ובא אל חלקי
צור וצירון והגדו אשה כנענית
יצאה מנבולים האלה ותצעק
ותאמר אליו חנני ארני בן דוויר:
בתי תענה מאד מאת השר והוה
אין עננה לה כלום: ויקרבו מאומח קי
תלמידיו ויתחננו אליו לאמר שלח
אותה כי היא צועקת אחרינו:
והוא ענה ויאמר איני נשלחתי כי
אם אל צאן שאבדו בבית ישראל:
f. iii והיא

אנשים סלסדה: ויועק לעצמו
הפיתות ויאמר אליהם שמעו ודעו
אין מה שיבא לפה ויטמא את אדם
אלא מה שיצא מפה הוא יטמא
את אדם: או נגשו תלמידיו
ויאמרו החרע כי פרושים השומעים
הרבה הוה הכעסו: ויען ישוע
ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשמים ינתש: הניחו אותם
כי עוירים הם ונוהגי העוירים:
ואם עור ונהגאת עור שניהם יפלו
לבזר: ויען כיפה ויאמר אליו
פתר לנו המשל הזה: ויאמר
ישוע גם אתם ער-עתר אין-
התבגנתם: אין תתבוננו כי כל-
מה שיבא לפה הוה יכל לבטן
וישלח באחור: ואשר יצאו מפה
חם

והיא באה ותשתחו לו ותאמר
אדוני הושיענו ויעז יושע ויאמר
אין טוב לחרות לחם חבונים
ולשלוח לכלבים: והוא אמר
כן הוא אדני אכל כלבים גם הם
ואכלו מן פתותיהם חנופלות משלתו
אדניהם: או ענה יושע ויאמר
לה האשה גדולה אסונה:
והי לך פאשר תחפוצי ותרפא
בתה בשעת ההיא: ויעבר
משם יושע ויבא על ים הגליל
ועלה להרושב שם: ותמרבנה
אליו ביתור רבות ויהיו אתם
חרשים עורים פסחים חלשים
ואחרים רבים וישימו אותם לפני
רגליו והוא רפא אותם: ויתמחו
העם כשראו את חרשים מדברים
ופסחים

או עורני ק'

או נכשלים

ק' ישעיה לה

ופסחים מתהלכים ועורים רואים:
ויגדלו את אלהי ישראל: ויועק
ישוע את תלמידיו ויאמר אליהם
חנותי לעם כי עתה שלשום הם
וישבים אתי ואין להם מה שואכלו
ואיני אניח אותם צמים פן יתעלפו
בדרך: ויאמרו אליו רב למידיו
מאין לנו במדבר כמח כבדו לחם
כדי שנשבוע את עם הזה גדול:
ויאמר אליהם יושע כמח כבדו
לחם יט-לכם: ויאמרו שבעה
ומעט הדגים קטנים: ויצו את
העם לשבת על הארץ: וישח
שבעה כבדו לחם והדגים ויאמר
חזרו וישבר ויתן לתלמידיו
ותלמידים נתנו לעם: וכלם אכלו
וישבעו וממח שנותר מן חתיכות
נשאן

כברות ק'

נשאו שבעה סלים סלאים : ויהיו
אלה שאכלו ארבעה אלה אנשים
בלתי-מאונשים : ויגיד את-
הכיתות ויעלה אל-ספינה ויבא
בגבול מגדלח :

ויגשו אליו פרושים וצדוקים
מנסים ושואלים לו להראותם
אות משמים : ויעו הוא ויאמר
אליהם כשיחיה ערב תאמרו טוהר
עתיד כי השמים יתאדמו ובבוקר
היום תהיה סערה כי קודרים
שמים יתאדמו : והנה את-פני
השמים ירעתם לשפט ואותות
העתים לא יכלתם לדעת : יהוסי-
רע ופסח מבקשת אות ואות אין-
תנחן לה כי אם אות-יונה הנביא :
ויעזוב אותם וילך : וכשבאו
הלמידיו

או אותו קי

או דור קיאו
ומנא קי
לו קי
יונה א

תלמידיו בעבר ים שכחו לקחת
לחם : והוא אמר להם ראו
והשקרו מסחצת פרושים
וצדוקים : והם חשבו ביניהם
לאמר כי לא-לקחנו לחם : וידע
ישוע ויאמר מה-תחשבו ביניכם
קטני אמונה כי אין-לקחתם לחם :
עוד לא-תתקוננו ולא תזכרו
חמשת לחם לתששת אלה האדם
וכמה סלים נשאתם ואין השבעת
לחם לארבעת-אלה האדם וכמה
סלים נשאחם : ולמה לא-
תתקנו כי אין-על-לחם אמרתיו
לכם השקרו מסחצת פרושים
וצדוקים : או התקוננו כי לא-
אמר להשקר מסחצת לחם כי-
אם מתלמוד הפרושים והצדוקים :
ויבוא

מלקח קי

וּנְכוּא יִשׁוּעַ בְּנִבּוּלִי מִיִּסְרוּיָאחַ
 פִּילְפּוּס וַיִּשְׁאַל לְתַלְמִידָיו לֵאמֹר:
 אֶת־מִי וַיֹּאמְרוּ בְנֵי אָדָם הֵינּוּ
 בֶן־הָאָדָם: וַיֹּאמְרוּ קִצֵּת אֶת־
 עֲחָנָן הַטּוֹבָל וקִצֵּת אֶת־אֶלְיָהוּ
 וְאַחֲרֵיהֶם אֶת־יִרְמְיָהוּ אוֹ אֶחָד מֵן
 נְבוֹאִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ
 וְאַתֶּם אוֹתִי מִדִּתְּאִמְרוּ הֵינִת:
 וַיַּעַן שְׁמַעְוֹן כִּיפָּה לֵאמֹר אֶתְּ
 חוּא־מִשִּׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הִי:
 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲשֶׁרִי אֶתְּ
 שְׁמַעְוֹן בֶּר־יוֹנָה כִּי בִשְׂרָדָם אֵין
 גִּלָּה לָךְ כִּי־אִם אָבִי שְׁחָא בְּשִׁמְסִים
 וְאַנִּי אוֹמֵר לָךְ כִּי אֶתְּ כִיפָּה
 וְעַל כִּיפָּה הוֹאֵת אֲבִנָּה אֶת־מַסְחָלִי
 וְשַׁעְרֵי תַחְתִּיּוֹת אֵין יִגְבְּרוּ עָלָיו:
 וְלָךְ אָתָּן אֶת־כִּפְתָּתִי חֲסִלְכוּר
 חֲשִׁמְסִים

אַחֲרֵיהֶם קי

אוֹאֲשֶׁרִיךְ קי

חֲשִׁמְסִים: וְכָל־מָה שְׁתֵּאֱמֹר עַל־
 הָאָרֶץ הַזֶּה יִהְיֶה אֲסוּר בְּשִׁמְסִים
 וְכָל־מָה שְׁתַּתִּיר עַל־הָאָרֶץ הוּא
 יִהְיֶה סֵתֵר בְּשִׁמְסִים: אוֹ צוּה אֶת־
 תַּלְמִידָיו שֶׁלֹּא לֵאִישׁ וַיֹּאמְרוּ שְׁחָא
 הִיחַ יִשׁוּעַ הַמִּשִּׁיחַ: וּמֵאֵן הִתְחִיל
 יִשִּׁיעַ לְהוֹדִיעַ לְתַלְמִידָיו כִּי־חַצְמַרְדָּן
 לִלְכֵּת אֶל־יְרוּשָׁלַם וְלִסְבּוֹל־שֵׁם
 דְּבִנְת־מַאֲתָ וּמְנִים וְסוֹפְרִים וּמַאֲתָ
 שְׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְלְהַהֲרֹג וּלְקוֹם בֵּינֵם
 חֲשִׁלְיָשִׁי: וַיִּקְחֵהוּ כִיפָּה וַיַּחַר־
 לְחֻקִּית אֲתוֹ לֵאמֹר חֲלִילָה לָךְ
 אֲדָנִי אֵין תִּהְיֶה לָךְ הוֹאֵת: וַיִּשְׁכַּח
 חוּא וַיֹּאמֶר אֵל כִּיפָּה לָךְ אַחֲרֵי שְׁמֹן
 אֶתְּ חוּא־לִי מִכְשׁוֹל כִּי אֵין־חַטְעַם
 אוֹתָם אֲשֶׁר־הֵם לֵאלֹהִים אֵלֶּה
 אַתֶּם שְׁתֵּם לֵאנְשׁוֹם: אוֹ אֶמֶר
 יִשׁוּעַ

הַחֵל קי
או לחיות
צוּרָד קי

וַיִּשָּׁב קי

ישוע לתלמידיו מי שורצה ללכת
אחרי ומאס עצמו ומשא את צליו
וילך אחרי כי מי שיחפץ להושיע
את נפשו הוא יאבד אותה ומי
שיאבד את נפשו למעני הוא
ומצאנה כי מה יועיל לאדם
אם ימנה את כל העולם ובנפשו
נוק ישא או אינו תסור ויתן ארס
תחת נפשו כי בן הארס יבא
בכבוד אביו את מלאכיו ואין ישיב
לאיש במעשיו אמן אמר להם
יש מקדומים פה שלא ימסמו
את מות ער שיראו בן הארס
הפא במלכותו
ואחרי ששת זמנים לקח ישוע
את כיפה ואת זעקב ואת יוחנן
אחיו ויעל אותם להר גבוה לברר
ויצטור

אז צוהו יק

מה קי
או אד קי

ויצטור לפניחם ויגהו פניו כמו
שמש ובגדיו היו לבנים כמו שלג
והנה נראו אליהם מסורה
ואליהו המרבה איתו ויעזיבה
ויאמר אל ישוע ארני טוב הוה
להיותנו פה אם תרצה נעשה
פה שלשת אהלים לך אחד למשה
אחד ולאליהו אחד עוד הוה
היה מדבר והנה ענו בחור סכר
עליהם והנה קול מעגז אמר
הנה הוא בני אהוב אשר בו
רציתי איתו שמעו וישמעו
תלמידים ופלו על פניהם ויראו
מאד ויגש ישוע ויגע בהם
ויאמר אליהם קומו ואל תיראו
וישאו עיניהם ואין ראן כי אם
ישוע לבדו וכשירו מן ההר
צוה

חסר הימים
או מאור

צוה אותם ישוע לאמור לא תאמרו
לאיש הפראה עד שיקום בן האדם
מפתיים: וישאלו לו תלמידים
לאמר ומה יאמרו סופרים כי
הצטרד לבא אליהו בתחלה: והוא
ענה ויאמר להם אכן אליהו וב
וישוב כל: ואני אמר לכם כי
אליהו כבר בא ואין ידעו אתו כי
אם עשו בו כל אשר חפצו: כי
בן האדם ישא יסורים מהם: וא
חתבוננו תלמידים כי הוא על יונתן
הטובל דבר אליהם: וכשבא אל
פיתח מרב אליו אדם ויברע לפניו
את ברכיו לאמר אדני חנן לבנך
כי ירחינאי הוא ומאד ענה: כי
חרבה יפול באש ורקים פעמים
במים ואגיש אותו אל תלמידיו
ולא

או צורך

הוא קי
מלאכו ר
חס בתחלה

צרות קי

על - קי
את בני קי

לל יכלו לרפא אותו: ויעז
ישוע ויאמר חזרו סדר ועקש עד
מתי אחיה עמכם ועד מתי אסבל
אתכם: הביאו אותו אלי ויגער
בו ישוע ויצא ממנו השד ונרפא
הנער משעה ההיא: או קרבו
תלמידים אל ישוע בסתר ויאמרו
למר לא יכלנו אנחנו להוציא
אותו: ויאמר אליהם ישוע בעבור
שאתם אין סמיונים: אכן אני
אמר לכם אם תתנו לכם אמונה
כמו גרעון חרדל תאמרו להור
חזרו עכור מזה ויעבר ואין דבר
יפגע בכם: וזה סיון אין ישלך
כי אם בתפלוח ובצום: ויש
החלה לכו בגלל דבר אליהם
ישוע בן האדם יסקר לידי האדם
ויהרגו

או אסבלכם

קי

או בוקו

ההוא קי

חסר שם או

ערכה קי

רנלה תכשילה קצץ אותה והשלה
 ספק: כי טוב לה לבוא אל-
 חיים חלש או פסח מחשלה עם
 ידים או רגלים אל-אש עולמית:
 ואם עינה תכשילה נקר אותה
 והשלה ספק: כי טוב לה לבא
 בעין אחת אל-חיים מחשלה
 בעינים אל-אש ניהנם: ראו שלא
 תבנו אחד סו-צעירים האלה כי-
 אני אומר לכם ששלא כוהם בשמים
 תמיד וראו את-פני אבי שבשמים:
 כי בא בן-האדם לחושיע מרה
 שאבר: מה-נראה לכם אם יהיו
 לאיש מאת צאו ותעתה אחת מהן
 חלא יעזוב תשעים ותשע במדבר
 וילך לבקש אותה אשר תעתה:
 ואם יהיה שימצא אותה אמן אמן
 לכם

או לעולם
 קי

תהלים לד
 קחלת ה
 רניאל

או בהרים
 קי

לכם כי ישמח עליה וותר מעל
 תשעים ותשע אשר לא-תעו:
 כי איז רצון לפני אביכם אשר
 הוא בשמים שיאבר אחד סו-
 הצעירים האלה: ואם יחסה בד
 אחיה לד וחוכית אותו ביניה וביניהו
 לברו: ואם ישמעה תריות את-
 אחיה: ואם לא ישמעה מח-
 אליה עור אחד או-שנים כרי שעל-
 פי שנים או שלשה ערים יקום כל-
 דבר: ואם לא ישמע אותם
 אמן למסקחל: ואם ימצאו לשמע
 את המסקחל יהי לה כפו גוי ובעל
 עברה: אמן אני אומר לכם כל-
 מה אשר תאמרו על-הארץ הם
 יהיו אסורים גם בשמים וכל-מה
 שתתורו על-הארץ הם יהיו סתרים
 גם

דברים יט

גם בשמים: עוד אמר לכם אם
שנים מכם יאכו אחת על הארץ
מכל דבר אשר ישאלו יהיה להם
מאבי שהוא בשמים: כי בכל
מקום ששם יקחלו שנים או שלשה
בשמי שם אני בחוכם: או קרב
כופא אליו ואמר אלני כמה פעמים
יחמי בי אחי ואסלח לו עד שבע
פעמים: ואמר אליו וישוע אין
אמר לה עד שבע פעמים כי אם
עד שבעים שבע פעמים: ועל-
כן נדמתה מלכות השמים לאדם
מלך אשר רצה לעשות חשבון
עם עבדיו: וכשהתחיל לעשות
חשבון חנש אליו אחר אשר חב-
לו רבוא מנים: וכשלא היה לו
מאין ישלם צוה ארניו למכר אותו
ואשתו

או השח-
בו כי
כברים כי
או למכרו
ק

ואשתו וכמים וכל אשר לו כרי
שיהיה תשלום: ויכרע עבר שלום כי
החוא ויתחנן אליו לאמר אדני
התיחל וסבלני וכל אשר לך:
ויתנן והאדון לעבדו וניחיו ויסלח
חובו: ויצא העבר הוח וימצא
את אחר מאליו שהע עבדים
כמחו ווח חוב לו מאח מעות ויאחזו
אתו ויחנק לאמר שלם מת שאתה
חוב: ויכרע העבר החוא ויתחנן
אליו לאמר התיחל וסבלני וכל
אשר לך: וחוי מאן וילך
וישלח אתו בקורת אסורים עד
שישלם את חוב: ויראו עבדים
אחרים מה שיעשו ויתעצבו מאד
ויבאו ויספרו לאדונם את כל אשר
נחיו: אז קרא לאותו אדניו ואמר
g iii אליו

או נשני כי

או לו כי

אליו עבר כל יעל הנדה כל חיות
 סלחתי לה כי התחננת אלי והלא
 גם אתה הצטרפת לחנו על
 לה צורד
 היה או נכון עבר הדבור לה כמו אני חננתי
 היה לה קי עליה: ויחר אדני וימסר אותה
 לעונשים עד שי שלם כל חיוב:
 בן אבי שבשמים ישלח לכם
 אם לא תסלחו איש לאתיו מן
 לבותיכם אשמתם:
 ויהי אחרי שכלה ישוע
 את הדברים האלה חלד מן גליל
 ויבא אל גבולי יהודה עבר הירדן
 וילכו אחריו פחות רבות וירפאם
 שם: ויגשו אליו פרושים וינסוהו
 לאמר אם מותר לאדם לשלח
 אשתו בעבור כל דבר: והוא
 ענה ויאמר אליהם הלא מראתם
 כי

פי מי שעתה את האדם מראשית
 זכר ונקבה עשה אותם: ויאמר
 על כן יעזוב איש את אביו ואם
 אמו וידבק באשתו והיו שנים לבשר
 אחד: ועתה אינכם שנים אלא
 בשר אחד: ולכן אתם שחקר
 אלהים אדם לא יפרד: והם
 אמרו ולמה צוה משה להנתי ספר
 ברית ולשלח אותה: ויעז לחם
 כי משה בשביל קושי לבבכם קשי קי
 הניח לשלחכם נשיכם ומראשית
 אין היתרון: ואני אומר לכם
 כי איש שישלח אשתו לו לי בעבור
 תולות וקח אחרת ינאף: ומי
 שיקח משל חרף ינאף: ויאמרו
 אליו תלמדו אס כן יש דבר
 האדם באשה אין טוב להתחתן:
 והוא

והוא אמר אליהם אין כל יתפשו
דבר הזה כראם הם לאשר נחון:

כי יש סריסים אשר מבטן האם
בזמלרו ויש סריסים אשר נעשו
מן האדם ויש סריסים אשר עצמם
סרסו בעמר מלכות השמים:

מי שוכל לתפשי חפשי: או הנשו
אליו נערים כרי שישים ידים
עליהם ויתפלל: ותלמידיו חזקו
אותם וישוע אמר אליהם: הנחו
נערים ואל תמנעו אותם לבוא
אלי כי לאלה יש מלכות השמים:
וכשהשים עליהם ידים הלך משם:
והנה אתר קרב ויאמר לו:

רבי טוב מה טובך אעשה כרי
שאמנה חיי העולם: ויאמר לו
מה תשאל לי על טובה: אין
טוב

בפי מבשרים
אחרים כי
מה תקרא
לי טוב

טוב כי-אם אחד ויש טוב אל:

ואם תחפץ לבא אל תיום שקר

סצות: ויאמר אליו מה: ויאמר

ישוע לא תרצח: לא חנאף: לא

חננף: לא תענה עד שקר: כבר

את אביך ואת אמה ותאהב רעה

כמוה: ויאמר לו בחור כל-אלה

שמרתי מנעורי ומה יחסר עוד:

לוי: ויאמר אליו ישוע אם תחפץ

חיות שלם לך ומכר את כל אשר

לך וחס לעניים ויהי לך אוצר

בשמים ובא ולך אחרי: וישמע

הבחור את הדבר הלך בעצבו

כי היה-לו ירשה רבה: וישוע

אמר אל תלמידיו אמן אני אומר

לכם כי עשיר בקושי יבא אל-

מלכות השמים: ועוד אני אומר

לכם

בקשיו קו

לכם קל-הוא לעבור הנמל בער-
חור תמחט מלכא העשיר אל-
מלכות השמים: וכששמעו
תלמידים את-דברים האלה
תמחו מאד לאמרו ומי וכל להושע:
ויבט ישוע אליהם ויאמר אצל

אנשים אי-אפשר הואת אבל
לאלהים כל-הם אפשרים:

או ענה כיפא ויאמר לו הננו עובדי
את-כל ונלך אחריו וסח-יהוה
לנו: ויאמר אליהם ישוע אמנו
אני ואמר לכם שאתם אשר חלכתם
אחרי בתולדה שגית כשישב בן-
האדם על-כסא כבודו תשבו גם-
אתם על-כסאות שתי-עשרה
ותשפטו את-שני-עשר שבטי
ישראל: וכל מי-שיעוב את-
בית

או לא-יש
ביתם הואת
ק'
או בירוקן

בית או אחים או אחיות או-אב
או-אם או-אשה או-בנים או-
סודות בעבור שמי הוא מאה יקח
ואת-היום נצחיתם יירש: ורבים
מראשונים יהיו אחרונים ואחרונים
יהיו ראשונים:

גדמתי מלכות השמים לאדם
בעל-חבית אשר יצא בתחלה
בבקור לשכור פועלים אל-כרמו:

יתור את-
או אגורה ק

וכשהתנה את-הפועלים אל-וון
היום וישלח אותם לכרמו: ויצא
בשעה השלישית וירא אחרים
העומדים בשוק במלים ויאמר
אליהם לכו גם-אתם לכרמי וסח-
שחוא ישר אתו לכם והם הלכו:

גרפים ק

עוד יצא בשעה ששית וחשעית
ויעש כמו-כן: ובשעה עשית
עשרה

עשרה יצא וימצא אחרים עומדים
 ויאמר להם למח אפס עומדים
 פה בטלים כל היום : והם אמרו
 אליו כי אין אדם שבר אותנו
 ויאמר אליהם לכו גם אתם לברקנו
 וכשהיה ערם אמר ארון הכרם
 לספרנוס קרא לפועלים ותשיב
 להם שכר ותחל מאתרוגים עד
 הראשונים : וכשבאו אלה אשר
 באו בשעה עשתי עשרה לחנו
 איש איש וזה : וכל ראשונים
 ויתשובו פיהם ויתר מאלה ויקחו
 גם הם איש איש את זון
 וכלקחו לנו ער בעל הבית
 לאמר אלה אחרונים פעלו שעה
 אחת ותשאו אותם לנו ששאו
 משא היום וחוקם : והוא ענה
 לאחר

אל פרנסותיו
 באו לספקו
 קי

הלינו קי

ואתה
 תשום לנו
 קי

לאחר מהם ויאמר רע אינו עושה את-אחר
 לה חס : הלא על-וון חתנית
 עמי קח שלד וילד : ורצוני לתת
 גם לאחרון הזה כמו-לה : הלא
 מותר לי לעשות בעניני מדי
 שארצה : או אם עונך הוא רעה
 כי אני טוב : כי יהיו אחרונים
 ראשונים וראשונים אחרונים
 כי רבים נקראו ומעשים נבחרו
 ועל ישוע אל יושלם ויקח שנים
 עשר תלמידיו בסתר ויאמר אליהם
 הנה אנחנו עליו ירושלם ובן
 האדם יספר ליה חסרי חכמים
 ותספוחים ויתבחרו למח וימסרוהו
 לגוים להלוצץ ולהסר ולהצלב
 וביום שלישי יקם : או סברה
 אליו אם חכמי וברני עם-בניה
 ותשתחו

וירשעוהו
 קי
 ויתגוהו קי
 ולהנצח קי
 ולהתלה או
 ולהנצח קי

מאחר

והשתחו ותשאל מאומה סמנו:
והוא אמר אליו מה תרצני:
ותאמר לו אומר שישבן אלה
שנים בני אחד ויסיגד ואחד
לשטאל במלכותך: ויען ישוע
ויאמר לא ידעתם מה תשאלו:
התוכלו לשחות חכום אשר אני
אשתה והטבל במבילח שבה אני
אטבל: אמרו אליו נוכל: והוא
אמר אליהם אכן את חכומי תשתו
ותטבלו במבילח שבה אני אטבל
אך לשבד ליסיגי או לשטאל
אינו הוא לי לתת לכם אלא
שלהם נכון מר אבי: וישמעון
עטרה ויבצעו על שני אחים:
וישוע קרא אותם לעצמו לאמר
תתדעו כי שני הגוים ימשלו בהם
והגרולים

לחם אליו

והגרולים ימשלו ביניהם:
כן יהיה ביניכם אלא כל מי
שירצה ביניכם תולת גרול הוא יהיה
משרתכם ואשר ירצה ביניכם
תולת ראשון הוא יהיה עבדכם:
כמו בן האדם לא בא להשרת
אלא לשרת ולתת את נפשו פדיון
לרבים: וכשוצאו חס מן יריחו
הלכה אתרו פיתה רבת: והנה
שני עורים ישבו על דרך וישמעו
שועבור ישוע ויצעקו לאמר אדוני
תנו בן דוד: וכיתה הוכיחם
להחרש והם עור ויחר צעקו
לאמר: אדוני תנו בן דוד:
ויצעה ישוע ויקרא להם לאמר
מה תרצו ואעשה לכם: ויאמרו
אליו אדני שתפקחנה עינינו:
והן

לחשות קי

ולפתע קי

ויהיו אותם ישוע ויגע בעיניהם ומיד
ראו ונלכו אחריו :

אל ירושלם

וכשקדכו לירושלם ויבאו אל
בית פאניאל הר היתים אז שלח
ישוע שני תלמידים ויאמר אליהם :
לכו אל טורה שהיא לפניכם
ופתאום תמצאו את אחון אסורה
ועיר אתה תתירו ותגישו אלי :

כי הם אשר

ואם איש מחד יאמר אליכם אמרו

יחמר

כי אנני הצטרך בכם ומיד יעית

לארזי קי

אותם : והואת היתה שיתקום

עד כאן

סת שנאמר על ירי חנניא האומר

דברי

אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא

ישעיהו סב :

לך עני ורובב על חסר ועל עיר

עד כאן

בן איתנות : ונלכו חמלם מירי

דברי

ויעשו כמו צוה אתם ישוע : ויגישו

הנבואה

ארת אתו ועיר וישימו עליו חם
בגדיהם

זכריהו ט

בגדיהם וירכיבו אותו סמל ורכה
כיתה פשטו בגדיהם בדרך ואחרים

כרתו את ענפים מעצים ויציעו

בדרך וליחור : אשר הלכו לפניו

ואחריו קראו לאמר הושענא לבן

דוד ברוך אשר בא בשם יהוה

הושענא בעליונור : וכשכא

אל ירושלם רעשה כל עיר לאמר

מיר חור : ועמים אמרו הוא

ישוע נביא מן נצרת הגליל :

ויבא ישוע אל היכל האלהים

וישליך לחוץ כל סוכרים וקונים

בתיכל ואת שלחנות השלחניים

ומושבי הסוכרים את יוונים חז

הפך : ויאמר אליהם נכתב כי

ביתי בית תפלה וקרא ואתם
עשיתם אותו סערת הלססין :

h ii ויקרבו

וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו עוֹרִים וּפְסָחִים בְּהִיבֵל
וַיִּרְפָּאֵם: וַיֵּרְאוּ שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים
וּסֹפְרֵים אֶת־פְּלֹאת שַׁעֲשׂוּאֹת
נִעְרִים קָרְאִים בְּחִיכָל וְאוֹמְרִים
הוֹשַׁעְנָה לָבוֹן רוֹר וּכְעֵסוּ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֲתֹשְׁקֵעַ מִתְּיֹאמְרוֹ הַאֲלֹהִים:
וַיִּשְׁוַע אֹמֶר אֱלֹהִים אֲבֹן אֵין קִרְאֲתָם
כִּי מִפְּנֵי אֱלֹהִים וּוְנִקְמִים וּסְרֵת עוֹ:
וַיַּעֲזֹב אוֹתָם וַיֵּלֶךְ לַחוּץ עִיר אֶל־
בֵּית־עֲנִיָּה וַיֵּשֶׁב שָׁם: וַיִּשְׁבּוּ
בִּבְקָר אֶל עִיר וַיִּרְעֹב וַיֵּרָא אֶת־עֵץ
תֵּאנָה עַל הַרְדֵּד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֵּלֶךְ
מִצָּא בַּח כִּי־אִם הָעֲלִים לִבְרֵם:
וַיֹּאמְרוּ לָהּ לֵאמֹר יֵצֵא מִמֶּד פְּרִי
לְעוֹלָם: וּלְפִתְאוֹם יִבְשֶׁה הַתֵּאנָה
וַיֵּרְאוּ תַלְמִידִים וַיִּתְקְחוּ לֵאמֹר אֵיךְ
לְפִתְאֹם יִבְשֶׁה: וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים

תחלים ה

וישב קי

אֱלֹהִים אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אִם־
תְּהִיָּה לָכֶם אֲמוּנָה וְלֹא חֶסֶתְפִּלּוֹ תִּפְּנוּ קי
אֵין לָבֹד בְּתֵאנָה תַּעֲשׂוּ אֵלֶּא אִם־
תֹּאמְרוּ לַחֲרֹתִיהָ הַנִּשְׁאֹוֹת שְׂתִלַּךְ
לִזְמִנָּה: וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלוּ וְנִהְיָה קי
בְּתִפְלָה וּבְאֲמוּנָה תִּקְחוּ: וּכְשֶׁבֹא
אֶל־הַיִּכָּל נִגְשׂוּ אֵלָיו כְּאֲשֶׁר הָיָה
מִלִּפְנֵי שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וּוְנִקְמִים חָעַם
לֵאמֹר בְּמָה יִכּוֹלֵת אֲתָה עוֹשֶׂה כֹחַ קי
הַאֲלֹהִים וּמִי נָתַן לָךְ אֶת־הַיִּכּוֹלֵת
הַזֶּה: וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם
אֲשֶׁר לָכֶם גַּם־אֲנִי דִבֵּר אַחֵר וְאִם
אֲתָם תֹּאמְרוּ לִי אוֹתוֹ גַּם־אֲנִי
אֹמֵר לָכֶם בְּמָה יִכּוֹלֵת עֲשִׂיתִי
הַאֲוֹתָם: הַמְכִּילֵת יוֹחֵן מֵאֵין הַאֲלֹהִים קי
הוּא אִם מִן־שָׁמַיִם אוֹ מִן־אֲנָשִׁים:
וְחֵם חִשְׁבּוּ בִּינֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אִם־
נֹאמֵר h iii

נאמר מן-שמים ואמר הוא-לנו
 וסרוע אין האמנותם-לו: ואם
 נאמר מן-אנשים נירא את-הקביתח:
 כי בעיני-הכל תורה יחננו כמו
 נביא: ויענו ויאמרו אל-ישוע
 לא ירענו: ויאמר גם-הוא
 אליהם ואין אני אסר לכם במה
 וכלת עשיתי את האלה: ומה
 נראה לכם היה אדם אחד ולו היו
 שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר:
 בני לכה היום אל-פרמי לפעול:
 וחזר ענה ויאמר אין אעשה
 וישוב אחרי-כך וילד: ויגש אל-
 השני ויאמר גם-כך: ומה ענה
 ויאמר אלד ארני ולא-הלד: כי
 סאלה שנים עשה רצון-אבי:
 ענו-לו ראשון: ויאמר אליהם
 ישוע

או חבורק'

וישב ק'

ישוע אמן אני אסר לכם כי בעלי
 עבירה וענות ילכו לפניכם במלכות
 האלהים: כי בא-אליכם ויחננו
 בדרך הצדקה ולא האמנותם-לו
 אלא בעלי עבירה ווונות האמינו
 לו ואתם ראיתם ואין עשיתם
 השוכח אחרי-כן לחאמיו-לו:
 שמעו משל אחר היה אדם בעל-
 הבית והוא גסע כרם ואת מטבח
 הקיף-לו ויכר בו-קב ויבן מגדל
 וימסר אותו לכורמים לפעלו וילד
 לגור: וכשקרכה עת-הפירות
 שלח את-עבדיו אל-הכורמים
 לקחת הפירות: וכורמים אחיו
 אר-עבדיו וימן אחד ואחד חרנו
 ואחר סקלו: עוד שלח עבדים
 אחרים רבים כראשונים והם עשו
 להם

h mii

ומטבח

הקיף עליו

סביב ק'

או כמו

בישעיה ה'

ויקב תצב

בו ק'

חסר גם:

אל ארץ

רחוקה או

מרחק או

והלך בדרך

מרחק ק'

תבואות ק'

לָהֶם נִסְכָּן: וּבְאַחֲרֵית שְׁלַח
 אֲלֵיהֶם אֶת־בְּנֵי לֵאמֹר אֲנִי וְרֵא
 אֶת־בְּנֵי: וְכֹרְמִים כְּשֶׁרָאוּ בֶן
 אֶמְרוּ בְּמִקְרָם וְהוּא יִרְשׁ חֶבֶחַ
 נְהַרְגֵהוּ וְלֹנוּ תַחֲיוֶה יִרְשָׁהוּ:
 וַאֲחֵיו אָמְרוּ וַיּוֹצִיאוּ לְחוּץ כָּרֶם
 וַיַּחֲרֹגוּ: וְכִשְׁנִכּוּ אֹהֶל הַכֹּרֶם
 סָהֲרָה עֲשֵׂה לְכֹרְמִים הָאֵלֶּה:
 אָמְרוּ לוֹ אֶת־רַעֲיוֹנִים יֹאכֵד בְּרַעַח
 וְאֶת כְּרָמֵי יִתָּן תַּחַת־שֹׁכֵר לְכֹרְמִים
 אַחֲרָיִם שׁוֹשִׁיבֵי לוֹ פְּרִי לַעֲתֻתוֹתָם:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁעֵי אֵין קִרְאָתָם
 בְּבִתְבֵּיִם אֲבֹן מֵאִסֵּי חֲבוּנִים הִיָּתָה
 לְרֹאשׁ פִּנָּה: סֵאת יִהְיֶה הִיתָה
 זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ: וְעַל־
 כֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסֵף כִּסְפְּכֶם
 מִלְּכֹת הָאֱלֹהִים וְתִנָּתֶן לְגֹי הָעוֹשֶׂה
 פִּירוֹתֶיהָ:

בנייהם קי
 לכו קי

פִּירוֹתֶיהָ: וְכִי שִׁפּוֹל עַל־אֲבֹן
 הוֹאֵת יִשְׁכָּר וְעַל־כֵּן תִּפֹּל תִּשְׁכָּר
 אוֹתוֹ: וְכִשְׁשָׁמְעוּ שְׂרֵי הַכְּהֻנִּים
 וּפְרוֹשִׁים אֶת־מִשְׁלֹי יָדְעוּ שִׁדְבָר
 עֲלֵיהֶם: וַיִּבְקְשׁוּ לֵאחֲוֵי אוֹתָם
 וַיִּירָאוּ אֶת־הַכִּיתוֹת כִּי כָנְבִיא הִיָּה
 בְּעֵינֵיהֶן:

וַיַּעַן יִשְׁעֵי וַיֹּאמֶר עֲנֵי אֲלֵיהֶם
 בְּמִשְׁלֵי לֵאמֹר: נִדְמַתְהָ מִלְּכֹת
 הַשָּׁמַיִם לְאָדָם מִלֵּד שְׁעֵשֶׂה חֲתָנָה
 לְבָנִי וַיִּשְׁלַח עַבְדּוֹ לִקְרֹא קְרוֹאִים
 אֶל־חֲתָנָה וְאֵין אֲבִי לְבָנִי: עוֹד
 שְׁלַח עַבְדִּים אַחֲרָיִם לֵאמֹר אָמְרוּ
 לְקְרֹאִים הֵנָּה כְּרֹתֵי חֲבִינֹתֵי שׂוֹרֵי
 וּבְרַבְרֵי נִסְבָּחוּ וְכָל־חֵם־נְבוּנִים
 בָּאוּ אֶל־חֲתָנָה: וְאֵלֶּה הַתֵּרָשָׁלוּ
 וַיִּלְכוּ אַחֵר אֶל־כָּפְרוֹ וְאַחֵר אֶל־
 סְחוֹרוֹת:

משתו או
 ארחתי קי
 שני כי
 קאלו או
 כיו קי

ספרו קי

ספרו וידיו ורגליו ושלחוהו לחשד
 ובעשק הרגו: וכששמע סלד
 חדרו אפו וישלח צבאותיו ויאמר
 הרוצחים האלה ועירם שרף באש:
 ואו אמר אל עבדיו אד-חתנה
 נכונה וחקרואים אין-היו ראויים:
 ואתם לכו אל-חוצאות הדרכים
 וכל-שחמצאו קראו אל-חתנה:
 ויצאו עבדיו על-דרכים ויאספו
 כל-אשר סצאו את-רעים ואת-
 טובים ותמלא חתנת היושבים
 במסכ: ויבא חסלד לראות
 היושבים וירא שם-את אדם אשר
 לא-היה לבוש ב'שסלת החתנה
 ויאמר אליו רע היך-באת הלם
 ואין לך שסלת חתנה וחיה
 נאלם: או-אמר סלד לעבדיו
 אסרו

אסרו וידיו ורגליו ושלחוהו לחשד
 התצו שם יהיה בכו וחורס שנים
 כי רבים נקראו וסעטים נבחרו:
 ואלו הלכו פרושים ויועצו כדו
 שולכיהו בדבר וישלחו אליו
 תלמידיהם עם-עבדי הורודוס
 לאמר: רבנו ידענו כי איש-אמונים
 אתה ודרך האלהים באמת תלמד
 ואין עליה עניין כל-האדם כי-אין
 חביט פני האדם: ועל-כן אסור-
 לנו מה נראה לך המותר לתת-
 מס לקיסר או-ל: ויורע וישוע
 רעתם אמר להם תנסוני חנפים
 הראוני את-מכע המס: והם
 הנישו לו וזו אחר: ויאמר אליהם
 ישוע למי יש צלם הזה וחבת יוכה:
 ויאסרו לו לקיסר: או אמר
 אליהם

תשא פנים

קי

או הכיר ק

חשוב לך ק

מטבע קי

או אגורה

אחת קי

וחמצבת קי

אליהם לכן תנו לקוסר אשר הם
לקוסר ולאלהים אשר הם
לאלהים: וכששמעו רמסחו
ועזבו אתו פרו: ביום ההוא
קרבו אליו צדוקים אשר הם
אומרים שלם תחיה תקום
וישאלו לו לאמר: רבי אמר
משה אם ימות איש וכן אין לו
יורש אתיו אשת המת לו לאשת
להקים לאחיו ורע ועתה הן בנינו
אחים שבעה וראשון בשלקח אשה
מרת בלוי ורע ועזב את אשתו
לאחיו: בן שני ושלישי עד
השביעי ואחר חל נס האשה
מתה: ובתקומה למי תהיה
האשה מן השבעה כי בל חיו
בעליה: ועזו ישוע ויאמר אליהם
אתם

דברים כח

יתיר עתה

אתם תועים ואין יורעים את
מכתבים ואין את כת האלהים:
כי בתקומה אין יתחזקו ואין
חארשנה כי אם יהיו כמו סלאכי
האלהים בשמים: ועל תקומת
המתים אין קראתם מה שנאמר
מאת האלהים האומר אליכם אני
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ואין הוא אלהי המתים כי
אם החיים: וכששמעו תפילות
תסהו על תלמודו: ופרושים
כאשר שמעו כי הוציא החשה
לצדוקים נוסדו יחד וישאל לו אחר
מהם והוא מלמר החורח וינסחו
רבי איין מצוה גדלה בתורה:
ויאמר לו ישוע תאכל את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל

שמות ז

לקחו קי

דברים ו
הוא כתוב
ואהבת

וכל-סאה : זאת גדולה וראשנה
 מצוה וחשניות נדמתה לזאת תהיה
 את-רעה בקוד : באלה שתי
 המצוות תלויה כל תורה וחכמים :
 ובשנמצו הפרושים שאל להם
 ישוע לאמר מה נדחה לכם על-
 משות למי בזה : ויאמרו לו
 דויד : והוא אמר אליהם והיד דוד
 ברוח קורא-לו אדניו לאמר נאם
 יהוה ולאדוני שב לימיני עראשית
 אויביך הרם לגדליך : ואם דוד
 קרא לו אדניו היך הוא בנו :
 ואין היה שייכל להשיב לו דבר
 ואין איש דחה עור-לשאל ממנו
 מהיום ההוא :
 או דבר ישוע אל-כיתות ואל-
 תלמידיו לאמר על מושב משה
 יושבו

יושבו מופרים ופרושים : וכל אשר
 הם יאמרו לכם שמו ועשו רק
 במעשיהם לא תעשו : כי יאמרו
 ואין יעשו : והם יקשרו משאות
 בברות ובלתי מתנשאו וישימו
 על שכם האנשים ובאצבע אין
 יגיעו אותן : גם כל מעשיהם הם
 עושים כדי שיראו מבני האדם :
 כי ירחיבו את מופותיהם ויגדלו
 לכבוד כסותיהם ויאמרו ראשנות
 מסיבורת במשתי הערב זאת
 ראשנות מושבית בבתי כנסיות
 ואת פדיונות בשוק ולחפור
 מאגשים רבוי : ואתם לא תקראו
 רבוי אחר הוא רבויכם המשיח
 וכלכם הם אתים : גם אין תקראו
 לכם אב על הארץ כי אחר הוא
 אביכם

אֲכִילֶם שְׂבֻשָּׁמִים : וְלֹא תִקְרָאוּ
 מַלְמָדִים כִּי אַחֲר־הוּא מַלְמֶדְכֶם
 הַמִּשִּׁית : מִי שֶׁחֹא נָדוּל בְּכֶם יְהִי
 מִשְׁרַתְכֶם : וּמִי שִׁיתְרוֹכֶם יִשְׁפֹּל
 וּמִי שִׁישְׁתָּפֵל יָרוּם : הוּא לְכֶם
 סוֹפְרִים וּפְרוֹשִׁים חֲנֻפִּים שֶׁתִּסְגְּרוּ
 אֶת־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לִפְנֵי בְנֵי הָאָדָם
 כִּי אַתֶּם לֹא־תִבְּאוּ וְלֹא תִגִּיחוּ אֶת־
 בָּאִים לְבוֹא : הֵן לְכֶם סוֹפְרִים
 וּפְרוֹשִׁים חֲנֻפִּים שֶׁתֹּאכְלוּ אֶת־בְּתִי
 אֲלֻמֹּת יַעֲקֹב שֶׁתִּתְפַּלְלוּ אֶת־תַּפְלוֹת
 אֲרוֹכוֹת וְעַל־כֵּן תִּתְּנוּ אֶת־מִשְׁפַּט
 אֲרוֹךְ : הוּא לְכֶם סוֹפְרִים וּפְרוֹשִׁים
 חֲנֻפִּים שֶׁתִּלְכּוּ סְבִיבוֹרַת הַיָּם
 וְהִיבִישׁתָּהּ שֶׁתַּעֲטוּ אֶת־נֶר־אֲחֵר
 וּבִשְׁחֹא נַעֲשֶׂה אֶתֶּם עוֹשִׁים אוֹחוֹ
 בֶּן־נִיחָם בְּמִשְׁנַת מָכֶם : הוּא לְכֶם
 מִנְהוּגִים

אֲרוֹנִים ק'
 אֲרוֹנֵיכֶם ק'
 שִׁירָם ק'
 הוּא יִשְׁפֹּל
 ק'
 שִׁישְׁתָּפֵל

מִנְהוּגִים עוֹרִים אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ כָּל־
 שִׁישְׁבֵּעַ בְּהִיכַל אֵין־הוּא מְאֻמָּה חוֹמָא ק'
 וְאֲשֶׁר יִשְׁבֵּעַ בּוֹתֵב הַהִיכַל הוּא אֲשֶׁם ק'
 חֵיב : כְּסִילִים וְעוֹרִים אֵינֶה הוּא בְּאֲשֶׁר מָהֶם
 נָדוּל אִם וְחָב אוֹ־חִיכַל שֶׁיִּקְדֵּשׁ הוּא יִתֵּר
 אֶת־וְחָב : וְכָל־אֲשֶׁר יִשְׁבֵּעַ בְּמִסְבָּת
 אֵין־הוּא מְאֻמָּרָה וְאֲשֶׁר יִשְׁבֵּעַ אוֹ־בְהִיכַל
 בְּמִתְנָה שֶׁעָלְיוֹ חוֹמָא חֵיב : ק'
 הַעוֹרִים אֵינֶה הוּא נָדוּל אִם־מִתְנָה
 אוֹ־הַמִּסְבָּת אֲשֶׁר יִקְדֵּשׁ אֶת־מִתְנָה :
 הַנִּשְׁבֵּעַ בְּמִסְבָּת יִשְׁבֵּעַ בְּאוֹתוֹ חֶסֶר אֶךְ
 וּבְכָל־אֲשֶׁר הֵם עָלְיוֹ : וְאֲשֶׁר
 יִשְׁבֵּעַ בְּהִיכַל יִשְׁבֵּעַ בְּאוֹתוֹ וְעַל־
 הוּא שׁוֹשֵׁב בֶּן : וְהַנִּשְׁבֵּעַ בְּשִׁטָּים אוֹתוֹ ק'
 יִשְׁבֵּעַ בְּכֶסֶף הָאֱלֹהִים וּבְאוֹתוֹ
 שׁוֹשֵׁב עָלְיוֹ : הוּא לְכֶם סוֹפְרִים
 וּפְרוֹשִׁים חֲנֻפִּים שֶׁתַּעֲטוּרֵם אֶת־
 מִנְתָּא

חֲבֵרִים מִנְחָא וּפְיֻס וְכִסּוֹ וְעֹבְדֵתֶם אוֹתָם
שֶׁהֵם גְּדוּלִים שֶׁהֵם חֹמְרִים בְּתוֹרַת אֶת־מִשְׁפַּט
חֶסֶד וְאִמּוּנָה: אֶל־לֹא חֲצִמְרֵנו
לְהַעֲשׂוֹת וְאֵלֶּה לֹא לְהוֹנֵחַ:
ק' וְכֹכָב ק'
מִנְחִיגִים עוֹרִים שֶׁתּוֹקְקוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְתִבְלַעַן אֶת־נֶמֶל: הוּא לִכְס
סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים הַנָּפִים שֶׁתִּמְהוּ
מִה־שְׁלֹחֵי חֶכֶם וְחִקְעֵרֵי וְכִתּוּבָם
הֵם־מִלֵּאִים גּוֹלֵחַ וְטִמְאָה: חֲפֹרֹשׁ
עוֹר מֵהָר בְּתַחֲלֵל מִה־שְׁחוּץ
בְּתוֹךְ־חֶכֶם וְחִקְעֵרֵי כְּרִי שִׁיחֻחַ
גַּם־מִה־מַּחֲזֹר אֲשֶׁר מִחוּץ: הוּא
לְכֶס סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים הַנָּפִים כִּי
רוּמִים אֲתָם לְקַבְּרִים מוֹלְבָּנִים
אֲשֶׁר מִחוּץ גִּדְּאִים לִבְנֵי הָאָדָם וְפִים
וּמִתּוֹךְ הֵם־מִלֵּאִים עֲצָמוֹת חֲמִתִּים
וְכָל־טִמְאָה: וְכֹן אֲתָם מִחוּץ גִּדְּאִים
צְדִיקִים שֶׁתִּרְאוּ ק'

צְדִיקִים לִבְנֵי הָאָדָם וְכִתּוּבָם אֲתָם
מִלֵּאִים חוֹנֵה וְחֶסֶד: הוּא לִכְס
סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים הַנָּפִים אֲשֶׁר תִּבְנֶן
אֶת־קַבְּרֵי הַנְּבִיאִים וְתִפּוּ אֶת־
קַבְּרוֹת הַצְדִּיקִים וְתִמְאָרֵם אִם
הֵינּוּ בִּימֵי־בְּחֻתֵּי אִין אִין הֵינּוּ
הַבְּרִיתִים בְּכֶס הַנְּבִיאִים: וְאִין
עוֹרִים אֲתָם לְעֵצֵם כֶּס כִּי אֲתָם בְּנִים
לֵהֶם שֶׁחֲרָנוּ אֶת־נְבִיאִים: וְאֲתָם
מִלֵּאֵי מִדַּת אֲבוֹתֵיכֶם: נִחְשִׁים
וְחִרְוֹת הַאֲפֻעִים אִין תִּבְרָחוּ
מִשְׁפַּט גִּיחָם: לִכּוֹ אִין אוֹמֵר
לִכְס הַנְּנִי שׁוֹלַח אֵלֵיכֶם אֶת־נְבִיאִים
וְאֶת חֲכָמִים וְאֶת סוֹפְרִים וּמַחֲמִים
תִּתְּרֵנּוּ וְתִצְלְבוּ וּמַחֲמִים תִּקּוּ כְּשׁוּמִים
בְּכִתְּי לְנִסְיוֹתֵיכֶם וְחִרְדּוֹ מִעוֹר
לְעִיר כְּרִי שִׁיכְנֹא עֲלֵיכֶם כָּל־הֵם
צְדִיקִים

וְתִחְלְזוּ ק'
בְּעֲצָמֵיכֶם ק'

צדיק אשר נשפך על הארץ מן
הדם הכל הצדיק עד דם ובריה
בו ברכוה אשר הרגתם בין
החיכל ובין הסופת : אמן אני
אומר לכם כי יבאו כל האלה על
דור הזה : ירושלם ירושלם
אשר תהרגי את נביאים ותסקלי
אותם שנשלחו אליך כמה פעמים
רציתי לקבוצ אותך בנגיד כמו כן
תרנגולת מקבצת אפרותיה תחת
כנפיה ומאנת : הנה ועוב לכם
ביתכם שומם ואני אומר לכם כי
אין תראוני מעתה עד תאמרו
ברוך אשר בא בשם ייחנה :

ויצא ישוע והלך מן החיכל
ויקרבו תלמידיו למען שיראו אותו
בנגי החיכל : והוא ענה להם
לאמר

ולסופת קי

יתור קו :

לאמר תראו את כל האלה :
אמן אומר לכם אין תעוב פה אכן
על אכן אשר לזה תשבר :

וכשחוא יסב על הר הוותים נגשו
אליו תלמידיו בסתר לאמר אמר
לנו סתיוהיו האלה וסמך אותך

ביאתך ותחבליה העולם : ויען בואך קי
ישוע ויאמר להם ראו שלא מו
ישואכם : כי רבים יבאו בשמי

לאמר אני משיח ורבים ישיאו :
כי תשמעו מלחמות ושמועות
המלחמות ראו שלא תבהלו :

צריך הוא שיעשינה תאלו ונעור צורך קי
אין קץ : כי יקום נוי על גוי

ומלכות על מלכות ויהיה דבר
ירעב ורעש הארץ בכל מקומות :

ואלה הם ראשית המכאובים : ראשים או

ראשית קי

או יתנוכם אל צרה ויחרגו אחכם
וישנאו אתכם כל עמים בעבור שמי:
ואויבשלו רבים וימסרו איש
דעתו וישנא איש אחיו: ויקומו
רבים ויביאו שר ויתעו את רבים:
וכי ירבה פשע תקבר אהבתי
הרבים: ומו שיעמר עד מקץ הוא
ישע: ותקרא זאת בשורה
תסלקת בכל עולם לעדות לכל
העמים ואו תבא תכלית: וכשתראו
את שקץ משומם הנאמר מאת
דניאל הנביא העומד בסקס הקדש
כי שקרא יקו: או אשר יהיו
ביותר ינוסו אל הרים ואשר על
גג לא ירד לקחת מאוסה מן ביתו:
ואשר בשדה לא ישוב לקחת
את לבושו והיו להרות ולפיגוקות
בימים

או שמחה
ק
גיאל ט

בימים ההם: ואתם התפללו
שלא יהיה מנוסכם בחורג או
בשבת: כי או תהיה צרה גדלה
כמו כו אין חיתה מראשית העולם
עד עתה ואין תהיה: ואם לא
קצרו חמים ההם אין יושע כל
בשר רק בעבור בחירים יקצרו ימים
ההם: אז אם איש ואמר לכם
הנה פה רחשית או בזה אל
תאמינו: כי יקומו ששתי שר
ונביאי שר ויתנו אותות גדלות
וסופתים שגם יבאו לידי טעות
אם יוכל להיות בחירים ההם:
הנה אמרתי לכם: לכן אם
יאמרו לכם הנה במדבר הוא אל
תצאו הנא במדברים אל תאמינו:
כי למן ברג יצא מסורה ונראה
עד

בוא קי
חסר בו :
ופתאוס קי
וירח לא
יגיה אורו
או לא יאיר
אורו קי
וצבא קי
או ירעשו קי
בעבו קי
ער מעלב בן תהיה ביאת בן
האדם : בכל מקום שתהיה
נכלה שם יאספו נשרים : ומיר
אחר צרת הים הים יחשך
השמש ולבנה לא תתן אורה
וכנבים ופלו מן שמים ובורות
השמים ימוטו : ואי תראה אות
בן אדם בשמים ואו יספרו כל
שכמי הארץ ויראו את בן אדם
הבא בענני השמים בחיל רב
ובכבוד : וישלח ארץ מלאכיו
בשופר ובקול גדול שיאספו בחיריו
מארבע רוחות ספרומי השמים עד
קצותם : בעץ תאנרה למרו
המשל : כשיהיה ענפו רך ויצטחו
העלים ירעתם כי בקרוב קיץ :
בן בשאתם תראו את כל האלה
רעו

רעו כי קרוב הוא בדתים :
אמן אני אומר לכם כי לא יעבר
הדור הזה עד שכל יעשו :
שמים וארץ יעברו ודברי לא
יעברו : על היום שהוא ועל
השעה החיה אין מי יודע לא
מלאכים בשמים כי אם האבי
לבדו : וכאשר יהיה בימי נח
בן תהיה ביאת בן אדם : כי
כאשר היו בימים ההם שהיו לפני
המבול אכלים ושותים ומתחתנים
ונתנים לחתנה עד יום שבו נח
בא אל תבה ולא ידעו עד שבא
המבול וישא את הכלל בן והיה
ביאת בן אדם : או שנים יהיו
בשדה אחד ילקח ואחר יעזב :
שנים מוחנות ברחים אחת תלקח
ואחת

ואתח תעוב: שנים בערש אחר
 ילקח ואחר יעוב: ולכן שקרו
 כי אין ידעם באיו שעה אדניכם
 יבא: ורע הואת אם ידע בעל-
 הבית באיו שעה הנגב יבא ואולם
 ישקר ולא יגיה לחתר את פיהו:
 ועל-כן נס-אתם יהיו נכונים כי-
 אין ידעתם באיו שעה יבא בו-
 אדם: ומי הוא עבד נאמן ומשכיל
 שאותו חשים אדון על-בני ביתו
 שיתן להם סוון בעת: אשרי
 העבד שהוא שאותו בבל אדניו
 ימצא לן עושה: אמן אני אומר
 לכם כי על-כל רכושו ישים אותו:
 ואם יאמר העבד הזה רע בלבו
 ואחר אדני לבוא ויחל לחכות את-
 עבדים אשר עמו והוא יאכל וישתה
 עם-

נת אשר-
 תה יבוא
 אדניכם כי
 תיור את:

בעתו כי

וגם הוא

עם-עבדים יבא אדון העבד שהוא
 ביום שלא חתיל ובשעה של-
 ידע ויבקע אוהו ואת חליו ישים צופה כי
 עם-חנפים: שם יתה בלי וחירוק
 שנים:

או תדמה מלכות השמים לעשר
 בחולות שלמחו אד- לפי יתו
 ותצאנה לקראת חתן: וחמשה-
 חיו-בסילות וחמש משכילות: וכלה:
 וחמש בסילות בשלמחו את- לפי יתו
 אין-למחו שמו-אתו: ומשכילות חכמות כי
 למחו את- שמו בכל יתו עם לפי יתו
 וכשחתו היה מאחר גבו וישנו
 בלן: וחצות-לילה היתה ועמה
 הנה חתן בל- צאנה לקראתו:
 או-קמו כל- בחולות האלה
 ותב-צנה את- לפי יתו: ובסילות וחכמו כי
 אמרו

אמר אל-הַפְּטִילֹת תִּנְנָה לָנוּ
 מִשְׁמַנֵּנוּ כִּי לַפְדֵּינוּ חֲכָמֵינוּ
 וְתַעֲנִינָה מִפְּטִילֹת לֵאמֹר לֹא פָן
 יִסְפִּיק לָנוּ וְלָנוּ רַק לִכְנֹדֶה אֶל-
 מִכְרוֹת וּמִנִּיגֹד לָנוּ: וּבִלְכַת
 אוֹתוֹ לִמְכֹר בָּא חֲתָן וְאִשְׁרֵי מִוְכְּמוֹת
 בָּאוּ אִתּוֹ אֶל-חֲתָנָה וְגִסְרֵי הַפֶּתַח:
 וּבְאַחֲרֵית בָּאוּ שָׁאֵר בְּתוּלֹתֶיהָ
 לֵאמֹר אֲדֹנָי אֲדֹנָי פֶּתַח לֵנוּ:
 וְהוּא עָנָה לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵן לָנוּ כִּי
 לֹא יִדְעֵתִי אֲתָכֶם: וְעַל-כֵּן אַתֶּם
 שָׁמְרוּ כִּי אִין יִדְעֵתֶם אֶת-יוֹם וְאֶת-
 שְׁעָה אֲשֶׁר בֵּה יָבֹא בֹן אָדָם:
 כִּי כִמוֹ אָדָם כִּשְׁתֵּלֵךְ לְגוֹר קָרָא
 לַעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לֵהֶם אֶת-רֶכֶשׁוֹ:
 וְלֵאחֲרָיו נָתַן אֶת-חֲפֶשֶׁת כְּבָרִים וּלְאַחֶר
 אוֹ חֲמִשָּׁה ק' אֶת-שְׁתֵּים וְלְאַחֶר אֶת-אַחַת לִכְלֹל
 כְּבָרִים ק' אִשׁ

אִישׁ לִכְתּוֹ וַיִּסַּע מִיָּד: וּמִי אֲשֶׁר
 לָקַח חֲמֵשׁ כְּבָרִים הִלָּךְ וַיִּסְתַּחֲרֵם
 בְּאוֹתוֹ וַיִּקְנֶה אֶת-חֲמֵשׁ אַחֲרוֹת:
 וּבֶן-מִי-שֶׁלָּקַח שְׁתֵּים קָנָה עוֹד-
 שְׁתֵּים אַחֲרוֹת: וּמִי שֶׁלָּקַח אֶת-
 אַחַת הִלָּךְ וְחָפֵר בְּאַרְץ וַיִּטְקֵן אֶת-
 כֶּסֶף אֲדָמָיו: וַיְהִי אַחֲרֵי-עַת רַבָּת
 שָׁב אֲרוֹן הָעֲבָדִים הַהֵם וַיַּעַשׂ אֶת
 חֲשֹׁבוֹן אַתֶּם: וַיִּקְרַב מִי-שֶׁלָּקַח
 חֲמֵשׁ כְּבָרִים וַיִּקְרַב עוֹד-חֲמֵשׁ
 כְּבָרִים לֵאמֹר אֲדֹנָי נָתַתְּ לִי חֲמֵשׁ
 כְּבָרִים וְהִנֵּה הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶן
 עוֹד-חֲמֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָמָיו
 הֵאָח עֲבֹד-טוֹב וּגְאֻמָּן יַעַן אֲשֶׁר-
 חֵיִיתָ נֹאמָן עַל-מַעַם אֲפִקֹרֶךְ עַל-
 רַבִּים כִּי אֶל-שְׁמַחַת אֲדָמָי:
 וַיִּקְרַב גַּם-מִי שֶׁלָּקַח אֶת-שְׁתֵּים
 כְּבָרִים

בכרים קי

בִּכְרִים וְאָמַר אֲדֹנִי נָתַתָּ לִּי אֶת־
 שְׂתֵּי כִכָּרִים וְחֵנֶּה עוֹר־שְׁתֵּי
 מִנִּיּוֹ: וְאָמַר אֵלָיו אֲדֹנִי הֵאָח
 עֲבַד־נוּב וְנֶאֱמַן יַעַן אֲשֶׁר הָיִיתָ
 נֶאֱמַן עַל־מַעַט אֶפְסִידָה עַל־רַבִּים
 בָּא אֶל־שִׁמְחַת אֲדֹנָיִךְ: וַיִּמְרַם
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי יִרְעֵתִי כִּי אֵתָּה אֲדָם
 קָטָה וְתִקְצוֹר אֲשֶׁר־שָׁם לֹא יִרְעֵת
 וְתִאֲסָף אֲשֶׁר־שָׁם לֹא פֹזְרֵת וּנְרָאֵתִי
 וְהִלַּכְתִּי וּמִסַּנְתִּי אֶת־כִּכְרֶךָ בְּאַרְצִי:
 דָּגָה לָּךְ מִח־שֶׁלֶךְ: וַיַּעַן אֲדֹנָיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבַד־רַע וְעַל־יִרְעֵת
 כִּי אֶקְצוֹר שָׁם לֹא יִרְעֵתִי וְאִתָּה
 אֲשֶׁר־שָׁם אֵין פֹּזְרֵת צָרִיד אֵתָּה
 לִתֵּת אֶת־כִּסְפִּי לְשִׁלְחָנָיוֹם וְאֵכֶן
 אָנֹכִי הָיִיתִי בָּא וְלֹקַחַת מִח־שְׁלִי
 בְּחִרְבוֹתִי:

צורק היה
לה קי

בְּחִרְבוֹתִי: וְנָא מָחָּ מִמֶּנּוּ אֲרַת־
 כֶּכֶר וְחֵנֶּה לְאֹתוֹ שִׁלּוֹ עֲשֵׂר־כִּכָּרִים:
 כִּי לְכָר־מִי שׁוֹש־לוֹ וְנָתַן לוֹ
 וַיִּשְׁפָּע וּמִי שָׁאִין לוֹ גַּם מִח־שִׁנְדָּאָה
 הָיִיתָ לוֹ יִמָּח מִמֶּנּוּ: וְאֵת־עֶבֶד
 בְּמַלְּ הַשְּׁלִיכוֹ לַחֲשָׁד הַחִיצוֹן שָׁם
 יִהְיֶה בְּכִי וְחֵרוֹק שָׁנִים: וְכֹאשֶׁר
 יָבֹא בּוֹ־אָדָם בְּכַבְדּוֹ וְכָל־מַלְאָכָיו
 אֹתוֹ אוֹ יִשָּׁב עַל־כֶּסֶּא כְבֹּדוֹ וְנִקְחָלוּ
 לַפָּנָיו כָּל־עוֹזִים וּנְפִרִיד אוֹתָם אֵלָּה
 מֵאֵלֶּת בְּמֹו רֹעֵה וּנְפִרִיד אֲרַת־
 כְּבָשִׂים מֵעַל גְּדִיִּים: וַיִּצַּג אֶת־
 כְּבָשִׂים אֶל־יָמִינוֹ וְאֶת־גְּדִיִּים אֶל־
 שְׂמָאל: וְאֵן יֹאמַר הַמֶּלֶךְ לְאֵלֶּה
 אֲשֶׁר יִהְיוּ אֵלֶּי: וּמִנּוֹ לָבוֹ בְּחוּכֵי
 אֲבִי וְרָשׁוֹ אֶת־מַמְלָכָה הַמּוֹכֶנֶה
 לָבָם מֵרָאשֵׁית הָעוֹלָם: כִּי רַעֲבִיתִי
 וְחִתֵּנִי:

וּתְתַנּוּ לִי לֶאֱכֹל : צִמְאֹתִי וּתְתַנּוּ
 לִי לִשְׁתּוֹת : גֵּר הָיִיתִי וּתְאֻסְפוּנִי :
 עָרוֹם הָיִיתִי וּתְכַסּוּ אוֹתִי : חוֹלָה
 אָנִי וּתְפַקְדּוּ אוֹתִי : בְּבֵית אֲסוּרִים
 הָיִיתִי וּתִבְאֻ אוֹלִי : אוֹ יַעֲנֵנִי צְדִיקִים
 לֹא לֵאמֹר : אֲדַנִּי מֵתִי רְאִינוּךְ
 רָעָב וּנְאֻכָּלֶךְ אִם צִמְאֹ וְנִשְׁקָךְ :
 וּמֵתִי רְאִינוּךְ גֵּר וְנִאֲסָפְךָ אוֹ עָרוֹם
 וְנִכְסָךְ : אוֹ מֵתִי רְאִינוּךְ חוֹלָה
 אוֹ בְּבֵית אֲסוּרִים וְנִבְאֹ אוֹלִיךָ :
 וַיַּעֲנֵה הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲמֵן
 אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כְּשֶׁעָשִׂיתֶם לְאַחֵר
 מֵאֵלֶּה אֲתִי תִקְשְׁנוּ לִי עָשִׂיתֶם :
 וְאֵן יֹאמֶר מֶלֶךְ לְאַלְהֵי שִׁיחֵוֹ
 מִשְׁמָאל סוּרוּ מִפְּנֵי אֲרוּרִים אֶל־
 אֵשׁ תַּעֲוֹלָם אֲשֶׁר הוֹכֵנָה לְשִׁטָּן
 וְלִמְלָאכָיו : כִּי רָעַבְתִּי וְאֵין נִתַּתֶּם
 לִי

אוֹתוֹ קי

לִי לֶאֱכֹל : צִמְאֹתִי וְאֵין חֲשִׁקִיתֶם
 אוֹתִי : גֵּר הָיִיתִי וְלֹא חֲאֻסְפִיתֶם אֲסֻפִיתֶם קי
 אוֹתִי : עָרוֹם הָיִיתִי וְאֵין כְּסִיתֶם
 אוֹתִי : חוֹלָה הָיִיתִי וּבְכִיתֶם אֲסוּרִים
 וְלֹא פִקְדֶתֶם אוֹתִי : אוֹ חֵם יַעֲנֵנוּ לֹא אוֹתוֹ קי
 לֵאמֹר אֲדַנִּי מֵתִי רְאִינוּךְ רָעָב אוֹ־
 צִמְאֹ אוֹ־גֵר אוֹ־עָרוֹם אוֹ חוֹלָה אוֹ־
 בְּבֵית אֲסוּרִים וְלֹא שְׂרַתְנוּךְ : אוֹ יַעֲנֵה
 לָהֶם לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵר לָכֶם כְּשֶׁלֹּא אוֹתֶם קי
 עָשִׂיתֶם לְאַחֵר מִקִּשְׁמֵי הָאֵלֶּה אֵין
 לִי עָשִׂיתֶם : וַיִּלְכוּ אֵלֶּה אֶל־
 עוֹנֵשׁ הָעוֹלָם וְצְדִיקִים לַחַיִּי עוֹלָם :
 וַיְהִי כְכֹלֹת יִשׁוּעַ
 אֶת־הַדְּבָרִים כֻּלָּם אָמַר אֶל־
 תַּלְמִידָיו : הִירָדַתֶּם כִּי־אַחֵר יוֹמִים וַתִּירֵה
 וַתִּהְיֶה פֶסַח וּבֹן־אֲדָם יִסְפַּר כִּי
 שִׁיחֵב : אוֹ נִקְהִלוּ שְׂרֵי הַכְּהֵנִים
 וּקְנִי

וְהָיָה

וְיִקְנִי הָעָם אֶל-חֶצֶר שָׂרֵי-הַכְּהֹנִים
 שֶׁנֶּאֱמַר קָאִיפָה וַיַּעֲצוּ לַחֲפֹשׁ יִשְׁוֹעַ
 או לְהַרְגוֹ ק' בְּמִרְמָה וּלְהַרְגוֹ: וַיֹּאמְרוּ אִין
 בְּיוֹם-הַחֹג פֶּן תִּהְיֶה מַחֲסֶה בָּעָם:
 וּכְאֲשֶׁר-הָיָה יִשְׁוֹעַ בְּבֵית עֲנִיָּה
 או שֶׁמַּעֲזוֹק' בְּבֵית סִמְּוֹן הַמְּצוֹרֶעַ נִגְשָׁה אֵלָיו
 או קָרְבָּה ק' אִשָּׁה וּבִדְהָה פֶּד הַשֶּׁמֶן וְקָר' וְהִיא
 שֶׁפָּכָה עַל-רֹאשׁוֹ הַיּוֹשֵׁב: וַיִּרְאוּ
 הַתַּלְמִידִים וַיִּכְעֲסוּ וַיֹּאמְרוּ: עַל-
 מה וְאֵת-הָאֲבֹרָה כִּי יִכַּל הַשֶּׁמֶן
 הַזֶּה לַחֲסֹכֶר תַּחַת-רֹגְוֹ וְלִהְיוֹתָן
 לַעֲנִיִּים: וַיִּדַּע יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם
 לֵמָּה תֵּאֲלָצוּ אֶת-אִשְׁרֵי הַזֹּאת:
 כִּי חֵיטָא פְּעֵלָה בִּי מַעֲשֵׂה טוֹב
 וְאַתֶּם תִּמְדוּ יִהְיוּ עֲנִיִּים וְאֲנִי לֹא-
 אֶחֱיָה תִּמְדוּ אֹתְכֶם: וְהִיא שֶׁלַּח
 אֶת-הַשֶּׁמֶן הַזֶּה עַל-גּוֹפִי לְמַכְרֵנִי
 עֲשֵׂתָהּ:

או וְכֹאֲשֶׁר
 הִיא שֶׁפָּכָה
 ק' נָפִי אוֹיָיו ק'

עֲשֵׂתָהּ: אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
 בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר-שָׁם תִּקְרָא
 בְּשׁוּרָה הַזֹּאת מִזְבֵּחַ בְּכָל הָעוֹלָם
 מה שֶׁחֵיטָא עֲשֵׂתָהּ וַיֹּאמֶר לְזִכְרוֹנָהּ:
 או הִלֵּךְ אַחֵר מֵאֵת שְׁנַיִם-עֶשְׂרִי
 שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲזוֹרָה אִישׁכְּרוּמִי אֶל-
 דְּאִשִּׁי הַכְּהֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
 מה תִּרְצוּ תַת-לִּי וְאֲנִי אֶסְמַר אוֹתוֹ
 לָכֶם: וְהֵם נָקְבוּ לוֹ שְׁלֹשִׁים
 כֶּסֶפִּים: וּמֵאֵז הוּא בִּקְשָׁה עַת-
 כֶּסֶף ק' נְכוּנָה לְמַסְרָא אוֹתוֹ: וּבְיוֹם רֹאשׁוֹן
 הַמִּצּוֹת קָרְבוּ תַלְמִידִים אֶל-יִשְׁוֹעַ
 לֵאמֹר אֵיפָה תִרְצָה לְחַבֵּיז' לָךְ
 לֵאכֹל אֶת-פֶּסַח: וַיֹּאמֶר יִשְׁוֹעַ
 לָכֵן אֶל-הַעִיר אֶל-אַחֵר וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 חֲסִלְמַר אוֹמֵר עָתִי קְרוּבָה הִיא
 וְעַמִּד אַעֲשֶׂה פֶסַח אֶת-תַּלְמִידִי:
 Iz ii וַיַּעֲשֵׂה

פְּלוֹנִי
 אֶלְמוֹנִי או
 פְּלוֹנִי רַק ק'

וַיַּעֲקוּ תַלְמִידֵיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתָם
 יֵשׁוּעַ וַיְכִינוּ פֶסַח: וּכְשֶׁהָיוּ עֹרֵב
 יָשָׁב עַל־הַשְּׁלֹתָן אֶת־שְׁנֵי־עֶשֶׂר
 תַלְמִידָיו וְכַאֲשֶׁר הֵם־הָיוּ אוֹכְלִים
 אָמַר הוּא אִמֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי
 אֶחָד מֵכֶם יִמְסֹר אוֹתִי: וַיַּעֲפוּ
 מֵאֵד וְכָל־אֶחָד חָתַל לְאֹמֶר הָאֵם
 אֲנִי־הוּא אֲדֹנָי: וַיַּעַן הוּא וַיֹּאמֶר
 מִי שִׁימְכִיל אֹתִי יָד בַּקַּעֲלָה הִוא
 יִמְסֹרֵנִי: וְאֵכָן בֶּן־אָדָם יֵלֵךְ
 כְּשֶׁנִּכְתָּב עָלָיו וְאוֹי לְאָדָם הַחַיָּה
 אֲשֶׁר עַל־יָדָיו יִמְסֹר בֶּן־אָדָם:
 טוֹב הָיָה לוֹ שֶׁלֹּו הָיָה נוֹלָד הָאָדָם:
 וַיַּעַן יְהוֹרָה אֲשֶׁר מִסֵּר אוֹתוֹ
 וַיֹּאמֶר הָאֵם אֲנִי־הוּא רַבִּי: וַיֹּאמֶר
 לוֹ אַתָּה אֹמְרָת: וַיְהִי כְּשֶׁהֵם הָיוּ
 אוֹכְלִים לֶקַח יֵשׁוּעַ הֶלְחֵם וַיְבָרֵךְ
 וַיְבַצֵּעַ

מִכּוֹר קי
 וַיַּתְעֲצֹבוּ או
 וַיַּתְעֲצֹבוּ קי
 שִׁימְכִיל אֹתִי
 אֶת־יָדוֹ קי
 תִּלִּים סא
 חִסֵּר חֲנוּא

וַיְבַצֵּעַ וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְאֹמֶר קָחוּ וּפְרֹסוּ אוֹ
 וְאִכְלוּ וַיְהִי הוּא־נֹפִי: וַיִּקַּח הַכּוֹס וּפְרֹס קי
 וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם לְאֹמֶר שְׁתּוּ מִמֶּנּוּ נָפִי אוֹנוֹי ק
 כֻּלְּכֶם: כִּי וַחַד דְּמִי שֶׁל־דְּבָרִית אוֹ וַיְהוֹרָה ק
 הַתְּדַשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁפָּד בַּעֲקוֹר רַבִּי
 לְכַפּוֹר חֲטָאִים: וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
 אִין אֲשַׁתַּחֲמַעְתָּה מִן־הַפְּרִי חֲנֹפֶן חֲסִדָּה
 עַד־חַיִּים הָיָה שָׁבוּ אֲשַׁתְּחוּ אֶתְכֶם הוּא קי
 חֲרַשׁ בְּמַמְלַכְתָּ אֲבִי: וְכַשֶּׁאֲמַר
 אֶת־תְּחִלָּה יֵצְאוּ לְהַר הַיּוֹיָתִים:
 אוֹ אֹמֵר לָהֶם יֵשׁוּעַ בְּלָכֶם תִּכְשְׁלוּ
 בִּי בְלִילָה הַזֶּה: כִּי נִכְתָּב בְּיָד־אֶת־
 חֲרָעָה וְתַפְצִין חֲצִאוֹ וְאַתְרֵי שְׂאֵקוֹם
 אֵלֶךְ לְפָנֵיכֶם בְּנִלְוִל: וַיַּעַן כִּיפֵא
 וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־כֻּלָּם יִכְשְׁלוּ בְּיָד אֶתְכֶם קי
 אֲנִי אֶכְשֵׁל: וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ
 אִמֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ כִּי־בְלִילָה הוּא
 בְּטָרִם

או ישורר בטרם ישור תרגול שלש פעמים
 שכיו ק תכחשני : ויאמר לו כיפא גם
 או תמעול אם אצטרך למורת אחר אין
 ביקי אכחשך : וגם כן כל תלמידים
 או גם אם אקרו : או בא ישוע אתם לכפר
 חמות יפריד ששמו נז שמנים ויאמר אל
 בני ובניך תלמידיו שבו בזה עד שאלך לשם
 שכור לכם ואחפלו : וחוליד אתו כיפא ושנים
 זה עד בני זכרי והתחיל להתעצב
 שאלך עד ולחתחרד : ואו אקר אליהם
 זה ק עציבה נפשי עד מות המתנופה
 תחל לאתו ושקרו עמי : ויעבר מעט ויפר
 עצב וצרה על פניו ויחפלו לאמר : אבי
 ק אם איפשר יעבר הכוס הזה ממני
 באת ק אבל לא יהי כרצוני אלא כרצונה :
 או מות ק ויכל אל תלמידיו וימצאם
 וכו או עמדו ישנים ויאמר אל כיפא : אם
 ק הם ויכל להתעלותי כי אם ק

לא יכלתם שעה אחת לשקד עמי :
 שמדו והתפללו של : תבאו
 ליהי נסיון : ואולם הות היא
 שוקרת אבל חבטת הוא חלש :
 עוד תלך שנית ויתפלל לאמר
 אבי אם לא ריכל לעבר הכוס הזה
 אל : אשתה אותו יהי רצונה :
 ויבא עוד וימצאם ישנים כי עיניהם
 היו כבדות : ויעזב אותם וילך עוד
 ויתפלל שלישית ויאמר תפללו
 האותה : או בא אל תלמידיו
 ויאמר אליהם שנו עתה ונחו :
 הנה קרבת שעה וכך אדם יתן
 כיר השאם : קומו ונלכה הנה
 יקרב שיספור אותי : עוד הוא
 הנה מרבה ונהג : והנה אחר מן
 שנים עשר בא ואתו הסו רב עם
 חרבות lz iii

חֲרֻבוֹת וְרַמְחִים וְהֵם שְׁלוּחִים
מֵרָאשׁוֹ הַכְּתָנִים וּמִקְנֵי הָעֵם וּמִי
שִׁפְסָר אוֹחוֹנְתָן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר
מִי אִשְׁרֵי אִשְׁקֵי הוּא הַפְּסוֹ
אוֹתוֹ וַיִּנָּשׁ מִיָּד אֶל־יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
שְׁלוֹם רַבִּי וַיִּשָּׁם לוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יִשׁוּעַ רַעְיוֹנִי עַל־מַה־בָּאת אֵן
קִרְבּוֹ וַיִּשְׁלַח אֶת־יָרֵם עַל־יִשׁוּעַ
וְאָחוֹו מִן־וְהָנָה אֶחָד מֵאֶלְדֵּר
אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ יִשׁוּעַ שָׁלַח יָד וַיִּרֶק
אֶת־חֲרָבּוֹ וַיַּךְ אֶת־עֵבֶה הָרֹאשׁ
הַכְּתָנִים וַיִּכְרַת אֶת־אָזְנוֹ אֵן
אָמַר לוֹ יִשׁוּעַ הֲשֵׁכַח אֶת־חֲרָבְךָ
אֶל־מִקְוֶה כִּי כָל־אִשָּׁה וַיִּקְחוּ
אֶת־חֲרָב וַיִּכְּרוּ עַל־חֲרָב וַיִּשְׁלַח
תַּחֲסֵב כִּי־אוֹכֵל לִשְׂאֵל מֵאִבִּי
וַיִּשְׁלַח עֲתִידָהּ בַּעֲבוּרֵי־עֲתִידָהּ
מִשְׁנִים

מִשְׁנִים עֲשָׂר לַיּוֹמִי מִלְּאֵלִים
וַאֲיִד יִתְקִימוּ מִכְּתָבִים כִּי צְרִיכָה
הִיא לַחֲשֻׁשׁוֹת כֵּן בְּשַׁעַר הַחַיָּא וַיִּשְׁעוּ
אָמַר יִשׁוּעַ לִכְתּוּבָת כְּמוֹ אֶת־
לִיסְמָס יִצְאָתָם מִחֲרָבוֹת וּבְרַמְחִים
לְתַפּוֹשׁ אוֹתִי בְּכָל־יוֹם וַיִּשְׁכַּח
אֶעֱלֶכֶם וְאֶלְמָד בְּחִיכָל וְלֹא אֲחֻזָּתָם
אוֹתִי וְהַכֵּל הוּאֵת הַיִּתְרָה כְּרָג
שִׁיתְקִימוּ מִכְּתָבִי הַנִּבְיָאִים אֵן
תִּלְבְּמוּם כָּלֶם עֹקֵב אוֹתוֹ וַיִּנְגְּסוּ
וְהֵם אֲחֻזָּת אוֹת יִשׁוּעַ וַיִּלְכּוּ אֶת־
קִיפָת הָרֹאשׁ הַכְּתָנִים אֲשֶׁר־שָׁם
סִפְרֵים וּמִנִּים וַאֲסָפוּ וַיִּכְפּוּ
בֵּא אֲחֵרֵי מִדְּחָק עַד־מִצְרֵי הָרֹאשׁ
הַכְּתָנִים וַיִּכּוּ אֶת־כָּתוּבֵי־שֵׁם אֶת־
מִשְׁרָתִים לִרְאוֹת הָעֵם וַיִּרְאֶשׁ
הַכְּתָנִים וְכָל כְּנָסֹת בְּקִשּׁוֹ עַד־שִׁמְרָה
עַל

יחזק

על ישוע למסר אותו למות: ולא
 מצאו כשקדו רבים ערו שקדו
 ובאחרות באו שנים ערי שקדו
 ויאמרו הנה אמרנו כי אוכל לחם
 היכל חאל ובשלשת ימים עוד
 לבנות אותו: וקום ראש הכהנים
 ויאמר לו אין תדבר על האותם
 אשר אלה עליהם ועירו: וישוע
 תחריש: וראש הכהנים אמר
 אליו אשביעך באלהים חיים כרי
 שתאמר לנו אם אתה משיח בן
 האלהים: ויאמר לו ישוע אתה
 אומר: ואני אומר לך
 פעתה תראו את בן אדם הושב
 מימין הכת האלהים ויבא בענני
 השמים: אז ראש הכהנים קרע
 את בגדיו לאמר נדף: על דמה
 נצטרך

נצטרך עוד לעדים: הנה שמעתם צורק הוא
 עתה נדף: מה נראה לכם: קי
 והם ענו לאמר חייב הוא מיתה: או נדופח ק
 או הקיאו ער: פניו ויכורו באגרף אוש-מות
 ואחרים שלחו את ידיו אל-פניו הוא קי
 לאמר: הנבא לנו המשיח מן- או ירקו קי
 הוא אשר הכה אותו: וכיפא ושב ישעיה ג
 בחוץ בחצר ותגש אליו שפחה אחת
 לאמר: ואתה היות עם ישוע
 הגלילי: והוא כתש לעוני הכל
 לאמר אין ידעתי מה את אוקרת:
 וכשהוא יצא ללדת ראתה אורו
 שפחה אחרת ותאמר לאותם אשר
 היו שם גם וה-חיה את-ישוע
 הנצרי: והוא עוד כתש בשבועה
 כי אין ידעתי האדם: ולאחר
 מעט קרבו מן-שעמדו שם ויאמרו
 לכופא

קטר

בטורה

לכופא באמת נס-אתא הוא-מחם
כי לשונך יגלה : או חתחיל
לאלות ולחשבע שלא ידע חאקם :
ומיד-שר תרגנול : ויזכר כיפא
את דבר ישוע אשר אמר במרם
ישור תרגנול שלש פעמים תכחשני
ויצא לחוץ ויבכה במרירות :

ויהי בבקר ונוסרו
יחד כל-ראשי הכהנים וזקני העם
על-ישוע כרי שומסרוהו למות :

ויאסרוהו וחור יכהו ויטקרו
לפונקיוס פלמוש הפקיד :

ראה יהודה אשר מסר אותו כי
נתחייב הוא ונחם וישיב את-

שלשים כספים לראשי הכהנים
ולזקנים לאמר : חטאתי במסרו

את-דם צדוק : והם אסרו סח
עלינו

או החל קי
או אשר היה
פקיד קי
כויירשוע
אותו קי
וישב קי

כפי מתי

קטר

עלינו אתה תראה : והוא השליך אתה תשים
את כספים אל-חולל וילך ויתחיל לבדק על-
בפח : וראשי הכהנים לקחו את
כספים ואסרו אין-חותר לשלוח שים לבדק
אותם אל קרבנא כי שכר חרם-
הוא : ויטעו עצה וימנו מאלור
את-חלקת היוצר לקבורת חגרים :

ועל-כן נקראה החלקת חקור
דמא עד-היום הזה : או נתמלא

מח-שנאמר על-יו ורמיה חבאי
חאמר ויקחו שלשים הלכס ארר
חיקר חיקור אשר חוקרו סאת

בני ישראל ויתמו אותם לחלקת
חיוצר כאשר העיר-בי יהוה :

וישוע עמר לפני הפקיד וישאר
אוחו הפקיד לאמר : אתה מלך

היהודים : ויאמר לו ישוע אתה
אומר :

אומר :

וכרית יא
akana

יתורחיקור
או יקרו
סערל בגי
ישראל קי
אווישליכו
קי

בשורה

קמו

אוּמַרְ : וְכָשִׁילְטִינוּ אוֹתוֹ רֹאשִׁי
חֲכֵהָנִים וְחֹזְקִים אֵינוּ מְאֻמָּה עֲנֵה :
אוּ אִמַּר לֹן פִּילטוֹשׁ אֵין תִּשְׁמַע
כִּמָּה עֲדוֹת אֶלֶּה יַעֲנֵנוּ עֲלֵיהֶ : וְהוּא
אֵין עֲנֵה לוֹ עַל דְּבַר אַחֲרֵי וְהִתְמַה
הַפְקִיד מֵאֵר : וּבִיּוֹם הַחֵג הִיָּה
דֶּרֶךְ שֶׁהַפְקִיד הוֹצִיא לַעֲם אֶת־
אִסּוּר אַחֲרֵי אִסּוּר־הֶם רָצוּ : וְאֵין
הֵיחַ אֶצְלוֹ אִסּוּר־אֶחָד פְּרוֹץ וְשָׁמַן
נִקְרָא בִּרְבוֹתוֹ וְכִשְׁנֵאֲסֻפּוֹ הִסָּח
אִמַּר אֶל יֵהֶם פִּילטוֹשׁ : אֶת־מִי
תִּרְצֹו וְאֶשְׁלַח לָכֶם אִם בִּרְבֹּה
אוֹ יִשׁוּעַ שְׁנֵאֲמַר מִשִּׁית : כִּי הוּא־
יִרְעֶ שְׁהֶם בִּשְׁנֵאָה מִסְּרוּ אוֹתוֹ :
וּבִשְׁבֹּתוֹ עַל־בִּימֹר־שְׁלַחַת אֵלָיו
אֶשְׁתּוֹ לֵאמֹר אֵין וְהִיָּרֶה לְךָ עֵסֶק
אֶת־הַצִּדִּיק הַהוּא כִּי סָבִלְתִּי אֶת־

כִּסָּא או
מוֹשֵׁב ק'
מְאֻמָּה ק'
וְתִיר אֶת

רבות

צפו סתו

קמו

רְבוֹת הַיּוֹם קִתְּלוֹמוֹת בְּעִבְרוֹת
וְרֹאשֵׁי חֲכֵהָנִים וְחֹזְקִים פָּתוּ אֶת־
הָעַם לִשְׁאֵל בִּרְבֹּה וְלֵאמֹר
יִשׁוּעַ : וַיַּעַן הַפְקִיד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֶת־מִי תִרְצֹו לְהַשְׁלַח לָכֶם מִשְׁנֵים :
וְהֵם אָמְרוּ אֶת־בִּרְבֹּה :
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילטוֹשׁ וּמָה אַעֲשֶׂה
לְיִשׁוּעַ שְׁנֵאֲמַר חֲמִשִּׁית : וַיֹּאמְרוּ
כֻּלָּם יֵצֵאֵב : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַפְקִיד וּמָה רָעָה עֲשֶׂה : וְהֵם עוֹרֵר
קִרְאוּ לֵאמֹר יֵצֵאֵב : וַיִּרְא פִּילטוֹשׁ
כִּי־אֵין הַצִּלִּית הוּא כִּי־אִם מְחֻמָּה
תָּקוּם וְעַל־כֵּן לָקַח אֶת־מִים וַיִּכְכֶּם
כַּפֵּים לַפְּנֵי הָעַם לֵאמֹר : נָקִי אֲנִי
מִדָּם הַצִּדִּיק הַזֶּה אַתֶּם תִּרְאוּ :
וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר דָּבָר עֲלֵינוּ
וְעַל־בְּנֵינוּ : אוּ שְׁלַח לְהַסְבִּיר־
רבה

תְּשִׁימוּ עַל
לְבַבְכֶּם ק'

בשורה

קמח

או לגנען קי רפה ואת יסוע מסר להם ליסורו
בשמים ולהצלב: ואו סמרטוטין
עבדי או של הפקיד לחתו יסוע בבית הרין
אנשי ונקחלו אליו ארז כל כיתור
מלחמה קי ונפשימו אותו ויסוככו מעיל השני:
או קהל קי ויסכו סירות לעשרת וישימו
או ועטרו על ראשו ויתנו את קנור ביסונו
לו בעתרת ותכרעו ברפיים לפניו ויליצו לו
חפורים קי לאקר שלום מלך היהודים:
או ויליצו בו ויקחו את חקנור ויכו
קי את ראשו: ואחרי שתלעונו לו
וילבישוהו הפשיטתו ארז מעיל וילבישו
קי בגדיו וחוליו אוהו להצלב:
והם יוצאים קצאו את אדם קירלי
וישמו סימון ואותו נגשו לשאר
קי את צלבו: ויבאו אל מקום
עצו קי שנאמר לגלתא ויתנו לו לשותת
יו

כפי מתי

קמח

יון מהול בראש וכשטעם ויסאן
לשתור: ואחרי שצלב
אותו חלקו בגדיו ויפילו מרל כרי
שנאמר מח שנאמר מפי הנביא
חאמר: יחלקו בגדי להם
ועל לבושי ופילו מרל: וישבו
וישפרתו וישימו על ראשו ארז
דינו הנכתב הור יסוע מלך
היהודים: או נצלבו אתו שנים
לסמסין אחד מימין ואחד משמאל:
והעומדים היו מנרפים אותו
ומניעים ראשו לאמר חאת שתשכר
את היכל האלהים וכשלשת ימים
תבנתו: הושיעה אם בן האלהים
אתה דר מן הצליב: וגם כן
ראשי הכתנים ילעונו עם סופרים
ועם וקנים לאמר: את אחרים
הושיע

תלים כב

פרוצים ק'
תלים כב
או וניעו ק'
שתהרום ק'

הושיע וארץ עצמו לא יוכל
להושיע: אם הוא סלד ישראל
יחר עתה מן העליב ונאסיון:
בטח על אלהים יצילו עתה אם
חפץ: כי אמר כי בן האלהים
אני: וגם כן חרפוהו לסטסין
אשר נצלו אתו: ומשערו
השטית חירו חשד על כל ארץ
ערשעה חסיעור: ובשערו
חשיות קרא ישוע במלך נחל
לאמר אלו אלי למה שבקתני:
וקצת אנשים ששם עמדו כששמעו
אמרו לאליה וח קורא: ופתאם
רץ אחד מהם ויקח את ספוג
ויסלא אותו בחפץ וישים על מכה
וימת לו לשנתות: ואחרים אמרו
חרף ונראה אם יבא אליה להציל
אותו:

חסר בו:
תלים כב

חלים כב
או עובתני
עברית קי
או ומהם קי

או וישימו
קי
תלים סמ

אותו: וישוע עוד קרא בקול
נחל וישם את רוח: והנה
הפרכת החכל נקדעה לשני חלקים
ספעל עד לסמטה והארץ רעשה
וסלעים נחרעו וקברים נפתחו
ורבות גופות הקדושים אשר שכבו
קמו: ויצאו מסבירים אתר תקומתו
ובאו אל עיר חקדש ונראו לרבים:
ושר הסאור ואשר היו אתו
לשמר ישוע בשראו ארץ רעש
הארץ ואותם שנחיו יראו מאד
ויאמרו: באמת בן האלהים
היה הוה: וחיו שם נשים רבות
מרתוק רואות אשר באו אחריו
ישוע סנליל המשרתות לו וביניהן
היתה פרים סנדלנית ומרים יעקב
ואם ויסתואם בני זכרי: וכשתיה
I ii ערב קי

או שנעשו

או ומרים
שתיה אם
יעקב ויוסף
קי

קנב

בטורה

או ובערב ערב כבא איש אתר עשיר סו
 תרסתים וישקו יוסף ונסחיה
 חסר תיה תלמוד ישוע ויהי נגש אל
 או ויגש הוא פילטוס וישאל את ישוע
 קי או פילטוס צוה לתת את הגוף
 וילקט אותו ויקח יוסף את הגוף ויעטף אותו
 או ויצנפו בסרין טהור וישיים אותו בקבר
 בסרין קי חדש אשר חצב בסלע ויגלל את
 אבן גדלה על פתח הקבר וילך
 והיו שם כרים מגדלנית ואחרת
 סרים וישמח לסול תקבה וכיום
 או אשר אחר אשר הוא אתר בדיקת החמץ
 היה יום נאספו ראשי הכלנים ופרושים
 השבת קי אל פילטוס לאמר אדוני
 איש תרמית וכרנו כי סתעת הורא אמר כשענד
 או יוש הוא חיו אחר שלשת ימים אמום
 שקר קי ועל כן צוה להכבד הקבר עד
 יום

כפי מתי

קנב

יום השלישי פו יבואו ר למידיו
 וינבחו ויאמרו לעם כי הוא קם
 ממתים והיו תיעלוע אחריו רע
 כרשון ויאמר אליהם פילטוס אחרונה
 הנה יש לכם משמר רע לכו
 ושמרו כאשר ידעתם והם הלכו
 ויבצרו את הקבר בשומרים ויחתכו
 האבן
 ח ובערב השבת שיאיר באחד
 השבת באח מרים מגדלנית ואחרת
 מרים לראות הקבר והנה תיה
 רעש גדול כי סלאד יהודה ורר
 מסמס ויגש ויגלל את אבן ספחת
 וישב עליה ויהיה מראדו כמו
 ברק וכבריו כמו שלג ומן יראתו
 נבהלו שומרים והיו כמו סתים
 ויעזו סלאד ויאמר לנשיים אל
 תיראונת

תִּירְאוּנִי אֱתֹנִי וְדַעְתִּי כִּי אֵת־
 יֵשׁוּעַ הַנֶּצֶלֶב תִּבְרָשְׁנִי אֵין
 הוּא פָּחַ כִּי קָם כְּמוֹ אֶמְרִי בְּאֵנָה
 וְרֵאיוֹנִי סָקוּס אֲשֶׁר־בּוֹ הַשֶּׁכֶב
 אֲדֹנִי וּפְתָאם לִכְנָה וְאַמְרִנִּי
 לַתְּלִמִּידוֹ כִּי קָם מִמֵּתִים וְהִנֵּה יֵלֵךְ
 לִפְנֵיכֶם בְּגִלְיָל וְשָׁם תִּרְאִינִי אוֹתוֹ
 וְהִנֵּה אֶמְרָתִי לָכֶם וּבְמִתְהַרְרִי
 יֵצְאוּ מִן־הַקֶּבֶר בִּירְאָה וּבְשִׁמְחָה
 נִזְדַּלְרָה וְרָצוּ לַחֲנִיד לַתְּלִמִּידוֹ
 וּבְשִׁחְלָכּוֹ לַהֲגִיד לַתְּלִמִּידוֹ הַנֶּרֶךְ
 יֵשׁוּעַ בָּא לִקְרֹאתָן לְאַמְרוֹ שְׁלוֹם
 לָכֵן וְהִנֵּה נִגְשׁוּ וַתִּפְסְטוּ אֶת־
 רַגְלֵי וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָה לוֹ אֹאמְרוֹ
 לָהֶן יֵשׁוּעַ אֶל־תִּירְאוּנִי לִכְנָה
 וְחִנְרִנִּי לְאֵלֵי שִׁילָכּוֹ לִגְלִיל כִּי
 שָׁם־יִרְאִינִי וּכְאֲשֶׁר הִלְכוּ הִנֵּה
 קֶצֶת

קֶצֶת מְסֻמְרִים בָּאוּ לְעִיר וַיִּגִּדּוּ
 לְרֵאשֵׁי הַכְּהֵנִים אֶת־כָּל־טְגֵהוּן
 וַיֹּאסְפוּ אֶת־זִקְנִים וַיַּעֲצוּ וַיִּתְּנוּ אֶת־
 רֶכֶז־כֶּסֶף לְסִמְטוּמִין לְאַמְרֵי אֶמְרוּ
 כִּי־תִלְמִידוֹ בָּאוּ בְּלִילָה וַיִּנְבְּחוּ
 בְּשִׁכְבָּנוּ וְאַם הוּאֹרֶת תִּשְׁמַע
 מֵאֵרֶת הַפִּקִּיר אֲנַחְנוּ נִפְתָּרֹה אוֹתוֹ
 וְנִבְטִיחַ אֲתֶכֶם וְהֵם לָקְחוּ אֶת־
 כֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר חָס־לָקְחוּ
 וַתְּדַבֵּר פֶּרֶס בֵּין־יְהוּדִים עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וְאַחֵר עֲשָׂר תְּלִמִּידִים חָלְכּוּ
 אֶל־גְּלִיל עַל־הָ אֲשֶׁר־שָׁם תַּעֲזִיר
 בָּהֶם יֵשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 וְקֶצֶת הִסְתַּפְּקוּ וַיִּגֹּשׁ יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר
 אֲלֵיהֶם לְאַמְרֵי נִתּוּנָה לִי כָל־
 מַמְשֻׁלַּת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וְעַל־
 כֵּן אַתֶּם לָכוּ וּלְפָרוּ כָל־עַמִּים וַיִּסְבְּלוּ
 אוֹתָם I iii

180272

קנו

בשורה

אותם בשם האב והבן והרוח
הקדוש ולפניו אותם לדין כל
אשר צויתי אתכם: והנני
עםכם כל הימים
עד תכלית

העולם:

Definitio...

חמה ונשלמה בשורה טובה
ותורת המשיח הנכתבה על
יד פתני המבשר:

...

זמן לנו יי לעשות הישר לעוננו
כל ימי חיינו אמן:

...

חמיה ועמל:

SPES ET LABOR

...

